

मार्कलिखितः सुसंवादः

I ईश्वरपुत्रस्य यीशुफ्रीष्टस्य सुसंवादारम्भः।

II त्वविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपिरित्थमास्ते, पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्रे प्रेषयाम्यहम् गत्वा त्वदीयपन्थानं स हि परिष्करिष्यति।

III "परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना।" इत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्रवः॥

IV सद्येव योडन् प्रान्तरे मञ्जिष्ठतवान् तथा पापमार्जननिमित्तं मनोव्यावर्त्तकमञ्जिष्ठनस्य कथाञ्च प्रचारितवान्।

V ततो यिडूदादेशयिज्ञशालमनगरनिवासिनः सर्व्वे लोका बहिर्भूत्वा तस्य समीपमागत्य स्वानि स्वानि पापान्यङ्गीकृत्य यद्दनघां तेन मञ्जिष्ठता बभूवुः।

VI अस्य योडनः परिधेयानि क्रमेलकलोमञ्जानि, तस्य कटिबन्धनं यर्मन्जातम्, तस्य लक्ष्याणि य शूककीटा वन्यमधूनि यासन्।

VII स प्रचारयन् कथयाञ्चक्रे, अहं नम्रीभूय यस्य पादुकाबन्धनं मोचयितुमपि न योग्योस्मि, तादृशो मत्तो गुरुतर अकः पुरुषो मत्पश्चादागच्छति।

VIII अहं युष्मान् जले मञ्जिष्ठतवान् किन्तु स पवित्र आत्मानि संमञ्जिष्ठयिष्यति।

IX अपरञ्च तस्मिन्नेव काले गालीलप्रदेशस्य नासरद्ग्रामाद् यीशुरागत्य योडना यद्दनघां मञ्जिष्ठतोऽभूत्।

X स जलाद्दुत्थितमात्रो मेघद्वारं मुक्तं कपोतवत् स्वस्योपरि अवरोहन्तमात्मानञ्च दृष्टवान्।

XI त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वय्येव मममहासन्तोष इयमाकाशीया वाणी बभूव।

XII तस्मिन् काले आत्मा तं प्रान्तरमध्यं निनाया।

XIII अथ स यत्वारिंशद्दिनानि तस्मिन् स्थाने वन्यपशुभिः सह तिष्ठन् शैताना परीक्षितः; पश्चात् स्वर्गीयदूतास्तं सिधेविरे।

XIV અનન્તરં યોહનિ બન્ધનાલયે બદ્ધે સતિ યીશુ ગર્લાલીલ્પદેશમાગત્ય ઈશ્વરરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ કથયામાસ,

XV કાલઃ સમ્પૂર્ણ ઈશ્વરરાજ્યઞ્ચ સમીપમાગતં; અતોહેતો રૂયં મનાંસિ વ્યાવર્તયધ્વં સુસંવાદે ચ વિશ્વાસિતા

XVI તદનન્તરં સ ગાલીલીયસમુદ્રસ્ય તીરે ગચ્છન્ શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા અન્દ્રિયનામા ચ ઇમૌ દ્વૌ જનૌ મત્સ્યધારિણૌ સાગરમધ્યે જાલં પ્રક્ષિપન્તૌ દૃષ્ટ્વા તાવવદત્,

XVII યુવાં મમ પશ્ચાદાગચ્છતં, યુવામહં મનુષ્યધારિણૌ કરિષ્યામિ

XVIII તતસ્તૌ તત્ક્ષણમેવ જાલાનિ પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાત્ જગ્મતુઃ|

XIX તતઃ પરં તત્સ્થાનાત્ કિઞ્ચિદ્ દૂરં ગત્વા સ સિવદીપુત્રયાકૂબ્ તદ્ભ્રાતૃયોહન્ ચ ઇમૌ નૌકાયાં જાલાનાં જીર્ણમુદ્ધારયન્તૌ દૃષ્ટ્વા તાવાહૂયત્|

XX તતસ્તૌ નૌકાયાં વેતનભુગ્ભિઃ સહિતં સ્વપિતરં વિહાય તત્પશ્ચાદીયતુઃ|

XXI તતઃ પરં કફર્નાહૂમ્નામકં નગરમુપસ્થાય સ વિશ્રામદિવસે ભજનગ્રહં પ્રવિશ્ય સમુપદિદેશ|

XXII તસ્યોપદેશાલ્લોકા આશ્ચર્ય્યં મેનિરે યતઃ સોધ્યાપકાઇવ નોપદિશન્ પ્રભાવવાનિવ પ્રોપદિદેશ|

XXIII અપરઞ્ચ તસ્મિન્ ભજનગૃહે અપવિત્રભૂતેન ગ્રસ્ત એકો માનુષ આસીત્| સ ચીત્શબ્દં કૃત્વા કથયાઞ્ચકે

XXIV ભો નાસરતીય યીશો ત્વમસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? ત્વં કિમસ્માન્ નાશયિતું સમાગતઃ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રલોક ઇત્યહં જાનામિ|

XXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વા જગાદ તૂષ્ણીં ભવ ઇતો બહિર્ભવ ચા

XXVI તતઃ સોડપવિત્રભૂતસ્તં સમ્પીડ્ય અત્યુચૈશ્ચીત્કૃત્ય નિર્જગામા

XXVII તેનૈવ સર્વે ચમત્કૃત્ય પરસ્પરં કથયાઞ્ચકિરે, અહો કિમિદં? કીદૃશોડયં નવ્ય ઉપદેશઃ? અનેન પ્રભાવેનાપવિત્રભૂતેષ્વાજ્ઞાપિતેષુ તે તદાજ્ઞાનુવર્તિનો ભવન્તિ|

XXVIII તદા તસ્ય યશો ગાલીલશ્ચતુર્દિકસ્થસર્વદેશાન્ વ્યાપ્નોત્|

XXIX અપરઞ્ચ તે ભજનગૃહાદ્ બહિ ભૂત્વા યાકૂબ્યોહન્ભ્યાં સહ શિમોન આન્દ્રિયસ્ય ચ નિવેશનં પ્રવિવિશુઃ।

XXX તદા પિતરસ્ય શ્વશ્રૂજ્ઞર્વરપીડિતા શય્યાયામાસ્ત ઇતિ તે તં ઝટિતિ વિજ્ઞાપયાઞ્ચક્રુઃ।

XXXI તતઃ સ આગત્ય તસ્યા હસ્તં ધૃત્વા તામુદસ્થાપયતઃ; તદૈવ તાં જ્વરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ પરં સા તાન્ સિષેવૈ।

XXXII અથાસ્તં ગતે રવૌ સન્ધ્યાકાલે સતિ લોકાસ્તત્સમીપં સર્વાન્ રોગિણો ભૂતધૃતાંશ્ચ સમાનિન્યુઃ।

XXXIII સર્વે નાગરિકા લોકા દ્વારિ સંમિલિતાશ્ચ।

XXXIV તતઃ સ નાનાવિધરોગિણો બહૂન્ મનુજ્ઞાનરોગિણશ્ચકાર તથા બહૂન્ ભૂતાન્ ત્યાજયાઞ્ચકાર તાન્ ભૂતાન્ કિમપિ વાક્યં વક્તું નિષિષેધ ચ યતોડેતોસ્તે તમજ્ઞાનન્।

XXXV અપરઞ્ચ સોડતિપ્રત્યૂષે વસ્તુતસ્તુ રાત્રિશેષે સમુત્થાય બહિર્ભૂય નિર્જનં સ્થાનં ગત્વા તત્ર પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે।

XXXVI અનન્તરં શિમોન્ તત્સક્લિનશ્ચ તસ્ય પશ્ચાદ્ ગતવન્તઃ।

XXXVII તદુદ્દેશં પ્રાપ્ય તમવદન્ સર્વે લોકાસ્ત્વાં મૃગયન્તે।

XXXVIII તદા સોડકથયત્ આગચ્છત વયં સમીપસ્થાનિ નગરાણિ યામઃ, યતોડહં તત્ર કથાં પ્રચારયિતું બહિરાગમમ્।

XXXIX અથ સ તેષાં ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય સર્વેષુ ભજનગૃહેષુ કથાઃ પ્રચારયાઞ્ચક્રે ભૂતાનત્યાજયઞ્ચ।

XL અનન્તરમેકઃ કુષ્ઠી સમાગત્ય તત્સમ્મુખે જ્ઞાનુપાતં વિનયઞ્ચ કૃત્વા કથિતવાન્ યદિ ભવાન્ ઇચ્છતિ તર્હિ માં પરિષ્કર્તું શક્નોતિ।

XLI તતઃ કૃપાલુ રીશુઃ કરૌ પ્રસાર્ય તં સ્પષ્ટવા કથયામાસ

XLII મમેચ્છા વિદ્યેતે ત્વં પરિષ્કૃતો ભવા એતત્કથાયાઃ કથનમાત્રાત્ સ કુષ્ઠી રોગાન્મુક્તઃ પરિષ્કૃતોડભવત્।

XLIII તદા સ તં વિસૃજન્ ગાઢમાદિશ્ય જગાદ

XLIV સાવધાનો ભવ કથામિમાં કમપિ મા વદઃ; સ્વાત્માનં યાજકં દર્શય, લોકેભ્યઃ સ્વપરિષ્કૃતેઃ પ્રમાણદાનાય મૂસાનિર્ણીતં યદ્દાનં તદુત્સૃજસ્વ ચ।

XLV કિન્તુ સ ગત્વા તત્ કર્મ્મ ઇત્થં વિસ્તાર્ય પ્રચારયિતું પ્રારેભે તેનૈવ યીશુઃ પુનઃ સપ્રકાશં નગરં પ્રવેષ્ટું નાશકનોત્ તતોહેતોર્બહિઃ કાનનસ્થાને તસ્યૌ; તથાપિ ચતુર્દિગ્ભ્યો લોકાસ્તસ્ય સમીપમાયયુઃ।

II

I તદનન્તરં યીશૌ કતિપયદિનાનિ વિલમ્બ્ય પુનઃ કફર્નાહૂમ્નગરં પ્રવિષ્ટે સ ગૃહ આસ્ત ઇતિ કિંવદન્ત્યા તત્ક્ષણં તત્સમીપં બહવો લોકા આગત્ય સમુપતસ્થુઃ;

II તસ્માદ્ ગૃહમધ્યે સર્વેષાં કૃતે સ્થાનં નાભવદ્ દ્વારસ્ય ચતુર્દિક્ષવપિ નાભવત્, તત્કાલે સ તાન્ પ્રતિ કથાં પ્રચારયાઞ્ચક્રે।

III તતઃ પરં લોકાશ્ચતુર્ભિર્મનવૈરેકં પક્ષાઘાતિનં વાહયિત્વા તત્સમીપમ્ આનિન્યુઃ।

IV કિન્તુ જનાનાં બહુત્વાત્ તં યીશોઃ સમ્મુખમાનેતું ન શક્યુવન્તો યસ્મિન્ સ્થાને સ આસ્તે તદ્દુપરિગૃહપૃષ્ઠં ખનિત્વા છિદ્રં કૃત્વા તેન માર્ગેણ સશચ્યં પક્ષાઘાતિનમ્ અવરોહયામાસુઃ।

V તતો યીશુસ્તેષાં વિશ્વાસં દૃષ્ટ્વા તં પક્ષાઘાતિનં બભાષે હે વત્સ તવ પાપાનાં માર્જનં ભવતુ।

VI તદા કિચન્તોડધ્યાપકાસ્તત્રોપવિશન્તો મનોભિર્વિતર્કયાઞ્ચક્રુઃ, એષ મનુષ્ય એતાદૃશીમીશ્વરનિન્દાં કથાં ક્રુતઃ કથયતિ?

VII ઈશ્વરં વિના પાપાનિ માર્જુ કસ્ય સામર્થ્યમ્ આસ્તે?

VIII ઇત્થં તે વિતર્કયન્તિ યીશુસ્તત્ક્ષણં મનસા તદ્ બુદ્ધ્વા તાનવદદ્ યૂયમન્તઃકરણૈઃ ક્રુત એતાનિ વિતર્કયથ?

IX તદનન્તરં યીશુસ્તસ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહે તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ।

X કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપાનિ માર્જુ મનુષ્યપુત્રસ્ય સામર્થ્યમસ્તિ, એતદ્ યુષ્માન્ જ્ઞાપયિતું (સ તસ્મૈ પક્ષાઘાતિને કથયામાસ)

XI ઉત્તિષ્ઠ તવ શચ્યાં ગૃહીત્વા સ્વગૃહં યાહિ, અહં ત્વામિદમ્ આજ્ઞાપયામિ।

XII તતઃ સ તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય શય્યાં ગૃહીત્વા સર્વેષાં સાક્ષાત્ જગામ; સર્વે વિસ્મિતા એતાદૃશં કર્મ વયમ્ કદાપિ નાપશ્યામ, ઇમાં કથાં કથયિત્વેશ્વરં ધન્યમબ્રુવન્

XIII તદનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાત્ પુનઃ સમુદ્રતટં યયૌ; લોકનિવહં તત્સમીપમાગતે સ તાન્ સમુપદિદેશ

XIV અથ ગચ્છન્ કરસન્નયગૃહ ઉપવિષ્ટમ્ આલ્હીયપુત્રં લેવિં દૃષ્ટ્વા તમાહૂય કથિતવાન્ મત્પશ્ચાત્ ત્વામામચ્છ તતઃ સ ઉત્થાય તત્પશ્ચાદ્ યયૌ

XV અનન્તરં યીશૌ તસ્ય ગૃહે ભોકતુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરમન્નાયિનઃ પાપિનશ્ચ તેન તચ્છિષ્યૈશ્ચ સહોપવિવિશુઃ, યતો બહવસ્તત્પશ્ચાદાજગ્મુઃ

XVI તદા સ કરમન્નાયિભિઃ પાપિભિશ્ચ સહ ખાદતિ, તદ્ દૃષ્ટ્વાધ્યાપકાઃ ફિઝ્શિનશ્ચ તસ્ય શિષ્યાનુયુઃ કરમન્નાયિભિઃ પાપિભિશ્ચ સહાયં કુતો ભુન્કતે પિવતિ ચ?

XVII તદ્વાક્યં શ્રુત્વા યીશુઃ પ્રત્યુવાય, અરોગિલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ રોગિણામેવ; અહં ધાર્મિકાનાહ્વાતું નાગતઃ કિન્તુ મનો વ્યાવર્ત્તયિતું પાપિન એવા

XVIII તતઃ પરં યોહનઃ ફિઝ્શિનાન્નોપવાસાચારિશિષ્યા યીશોઃ સમીપમ્ આગત્ય કથયામાસુઃ, યોહનઃ ફિઝ્શિનાન્ન શિષ્યા ઉપવસન્તિ કિન્તુ ભવતઃ શિષ્યા નોપવસન્તિ કિં કારણમસ્ય?

XIX તદા યીશુસ્તાન્ બભાષે યાવત્ કાલં સખિભિઃ સહ કન્યાયા વરસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં તે કિમુપવસ્તું શક્નુવન્તિ? યાવત્કાલં વરસ્તૈઃ સહ તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં ત ઉપવસ્તું ન શક્નુવન્તિ

XX યસ્મિન્ કાલે તેભ્યઃ સકાશાદ્ વરો નેષ્યતે સ કાલ આગચ્છતિ, તસ્મિન્ કાલે તે જના ઉપવત્સ્યન્તિ

XXI કોપિ જનઃ પુરાતનવસ્ત્રે નૂતનવસ્ત્રં ન સીવ્યતિ, યતો નૂતનવસ્ત્રેણ સહ સેવને કૃતે જીર્ણ વસ્ત્રં છિદ્યતે તસ્માત્ પુન મહત્ છિદ્રં જાયતે

XXII कोपि ज्ञनः पुरातनकुतूषु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुत्वो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुत्वश्च नश्यन्ति, अतश्चैव नूतनद्राक्षारसो नूतनकुतूषु स्थापनीयः।

XXIII तदनन्तरं यीशु र्यदा विश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीश्छेतुं प्रवृत्ताः।

XXIV अतः झिर्शिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विश्रामवासरे यत् कर्म न कर्तव्यं तद् एभे कुतः कुर्वन्ति?

XXV तदा स तेभ्योऽकथयत् दायुद् तत्संझिनश्च भक्ष्याभावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्माभिर्न पठितम्?

XXVI अबिधाथर्नामके मढायाजकतां कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूपा याजकान् विनान्यस्य कस्यापि न भक्ष्यास्तानेव बुभुजे सङ्गिलोकेभ्योऽपि ददौ।

XXVII सोऽपरमपि जगाद, विश्रामवारो मनुष्यार्थमेव निरूपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विश्रामवारार्थं नैव।

XXVIII मनुष्यपुत्रो विश्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते।

III

I अनन्तरं यीशुः पुनर्भजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कडस्त अेको मानव आसीत्।

II स विश्रामवारे तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र बडवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः।

III तदा स तं शुष्कडस्तं मनुष्यं जगाद मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठ।

IV ततः परं स तान् पप्रच्छ विश्रामवारे डितमडितं तथा डि प्राणरक्षा वा प्राणनाश अेषां मध्ये किं करणीयं ? किन्तु ते निःशब्दास्तस्थुः।

V तदा स तेषामन्तःकरणानां काठिन्याद्धेतो द्युःभितः क्रोधात् यर्तुिदशो दृष्टवान् तं मानुषं गदितवान् तं डस्तं विस्तारय, ततस्तेन डस्ते विस्तृते तद्धस्तोऽन्यडस्तवद् अरोगो जातः।

VI अथ झिर्शिनः प्रस्थाय तं नाशयितुं डेरोदीयैः सड मन्त्रयितुमारेभिरे।

VII अतयेव यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सः पुनः सागरसमीपं गतः;

VIII ततो गालील्यिडूदा-यिऱुशालम्-छदोम्-यर्दनदीपारस्थानेभ्यो लोकसमूहस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सोरसीदनोः समीपवासिलोकसमूहश्च तस्य मडाकर्माणां वार्तां श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः।

IX तदा लोकसमूहश्चेत् तस्योपरि पतति छत्याशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादिष्टवान्।

X यतोऽनेकमनुष्याणामारोग्यकरणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्व्वे तं स्प्रष्टुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः।

XI अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तय्यरणयोः पतित्वा प्रोयैः प्रोयुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः।

XII किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परियायितुं निषिद्धवान्।

XIII अनन्तरं स पर्व्वतमारुह्य यं यं प्रतिरूढा तं तमाहूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः।

XIV तदा स द्वादशजनान् स्वेन सः स्थातुं सुसंवाद्यप्रयायाय प्रेरिता भवितुं

XV सर्व्वप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्राप्तुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान्।

XVI तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो

XVII याकूब् तस्य भ्राता योडन् य आन्द्रियः झिलिपो बर्थलमयः,

XVIII मथी थोमा य आल्डीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परडस्तेष्वर्पयिष्यति स छिष्करियोतीययिडूदाश्चा

XIX स शिमोने पितर छत्युपनाम ददौ याकूब्ब्योडन्त्भ्यां य बिनेरिगिश् अर्थतो मेघनाद्यपुत्रावित्युपनाम ददौ।

XX अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्मडान् जनसमागमो ऽभवत् तस्मात्ते भोक्तुमध्यवकाशं न प्राप्ताः।

XXI ततस्तस्य सुहृल्लोका छमां वार्तां प्राप्य स छतज्ञानोभूद् छति कथां कथयित्वा तं धृत्वानेतुं गताः।

XXII अपरञ्च यि३शालम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुर्यं पुरुषो भूतपत्याभिष्टस्तेन भूतपतिना भूतान् त्याज्यति।

XXIII ततस्तानाहूय यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतानं त्याज्यितुं शक्नोति?

XXIV किञ्चन राज्ञ्यं यदि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्ञ्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

XXV तथा कस्यापि परिवारो यदि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति।

XXVI तद्भूत शैतान् यदि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् भिन्नो भवति तर्हि सोपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तूच्छिन्नो भवति।

XXVII अपरञ्च प्रबलं ज्ञनं प्रथमं न बद्धा कोपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्ध्वैव तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति।

XXVIII अतोऽेतो युष्मभ्यमहं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि यानि पापानीश्वरनिन्दाञ्च कुर्वन्ति तेषां तत्सर्वेषामपराधानां क्षमा भवितुं शक्नोति,

XXIX किन्तु यः कश्चित् पवित्रमात्मानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोऽन्तर्दण्डस्यार्हो भविष्यति।

XXX तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतत्कथाऽेतोः स एतथं कथितवान्।

XXXI अथ तस्य माता भ्रातृगणश्चागत्य बहिस्तिष्ठन्तो लोकां प्रेष्य तमाहूतवन्तः।

XXXII ततस्तत्सन्निधौ समुपविष्टा लोकास्तं बभाषिरे पश्य बहिस्तव माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विच्छन्ति।

XXXIII तदा स तान् प्रत्युवाच मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास

XXXIV पश्यतैते मम माता भ्रातरश्च।

XXXV यः कश्चिद् ईश्वरस्येष्टां क्रियां करोति स एव मम भ्राता भगिनी माता या

IV

I अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपदेष्टुं प्रारंभे, ततस्तत्र बहुजानानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारुह्य समुपविष्टः; सर्व्वं लोकाः समुद्रकूले तस्थुः।

II तदा स दृष्टान्तकथाभिर्बहुपदिष्टवान् उपदिशंश्च कथितवान्,

III अवधानं कुरुत, अेको बीजवप्ता बीजानि वप्तुं गतः;

IV वपनकाले क्रियन्ति बीजानि मार्गपाश्वे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिण्येत्येते तानि यथाद्गुः।

V क्रियन्ति बीजानि स्वल्पमृत्तिकावत्पाषाणभूमौ पतितानि तानि मृदोल्पत्वात् शीघ्रमद्भुरितानि;

VI किन्तूदिते सूर्ये दग्धानि तथा मूलानो नाधोगतत्वात् शुष्काणि या

VII क्रियन्ति बीजानि कण्टकवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकानि संवृष्टानि तानि जगत्सुस्तानि न य इलितानि।

VIII तथा क्रियन्ति बीजान्युत्तमभूमौ पतितानि तानि संवृष्टानि इलान्युत्पादितानि क्रियन्ति बीजानि त्रिशद्वृक्षानि क्रियन्ति षष्टिगुणानि क्रियन्ति शतगुणानि इलानि इलितवन्ति।

IX अथ स तानवदत् यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

X तदनन्तरं निर्जनसमये तत्सङ्गिनो द्वादशशिष्याश्च तं तदृष्टान्तवाक्यस्यार्थं पप्रच्छुः।

XI तदा स तानुदितवान् ईश्वरराज्यस्य निगूढवाक्यं बोद्धुं युष्माकमधिकारोऽस्ति;

XII किन्तु ये वडिर्भूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न जानन्ति, शृण्वन्तः शृण्वन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, येतै र्भनःसु कदापि परिवर्त्तितेषु तेषां पापान्यभोययिष्यन्त," अतोऽतस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि।

XIII अथ स कथितवान् यूयं किमेतद् दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यध्वे? तर्हि कथं सर्व्वान् दृष्टान्तान् भोत्स्यध्वे?

XIV बीजवप्ता वाक्यत्रयाणि बीजानि वपति;

XV तत्र ये ये लोका वाक्यं शृण्वन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूप्तानि तानि वाक्यरूपाणि बीजान्यपनयति तथैव उप्तबीजमार्गपार्श्वस्वरूपाः।

XVI ये जना वाक्यं श्रुत्वा सखसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृदि स्थैर्याभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यहेतोः।

XVII कुत्रयित् क्लेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विघ्नं प्राप्नुवन्ति तथैव उप्तबीजपाषाणभूमिस्वरूपाः।

XVIII ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी यिन्ता धनभ्रान्तिर्विषयलोभश्च अयेते सर्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विह्वला भवति।

XIX तथैव उप्तबीजसकण्टकभूमिस्वरूपाः।

XX ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि कस्य वा शतगुणानि इलानि भवन्ति तथैव उप्तबीजोर्व्वरभूमिस्वरूपाः।

XXI तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि जनो दीपाधारं परित्यज्य द्रोणस्याधः भटवाया अधे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं?

XXII अतोऽहेतो र्यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कयितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति।

XXIII यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु।

XXIV अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मत्स्यमधिकं दास्यते।

XXV यस्याश्रये वर्द्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वर्द्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते।

XXVI अनन्तरं स कथितवान् अेको लोकः क्षेत्रे बीजान्युप्त्वा।

XXVII जगदणनिद्राभ्यां द्विवानिशं गमयति, परन्तु तद्बीजं तस्याज्ञातरूपेणाङ्कुरयति वर्द्धते यः।

XXVIII यतोऽहेतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कणिकाणि तत्पश्चात् कणिकापूरानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पाद्यति;

XXIX किन्तु इलेषु पङ्केषु शस्यरुधेनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणां शस्यानि
छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यां

XXX पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सः वा
तद्गुणमास्यामि?

XXXI तत् सर्षपैकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं
सर्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं

XXXII किन्तु वपनात् परम् अङ्कुरयित्वा सर्वशाकाद् बृहद् भवति,
तस्य बृहत्त्यः शापाश्च जायन्ते ततस्तच्छायां पक्षिण आश्रयन्ते।

XXXIII एतं तेषां बोधानुरूपं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्,

XXXIV दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने
स शिष्यान् सर्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान्।

XXXV तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं
याम।

XXXVI तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौकया
प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सः स्थिताः।

XXXVII ततः परं महाजम्भशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेषु जलैः
पूर्णाभवत्।

XXXVIII तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित
आसीत् ततस्ते तं जागरयित्वा जगद्गुः, हे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति
किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति?

XXXIX तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रञ्चोक्तवान् शान्तः
सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृत्तेऽब्धिर्निस्तरङ्गोभूत्।

XL तदा स तानुवाय यूयं कुत अतादृक्शङ्काकुला भवत? किं वो
विश्वासो नास्ति?

XLI तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारंभिरे, अहो वायुः
सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिणौ कीदृगयं मनुजः।

V

1 अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिदरीयप्रदेश उपतस्थुः।

II નૌકાતો નિર્ગતમાત્રાદ્ અપવિત્રભૂતગ્રસ્ત એકઃ શ્મશાનાદેત્ય તં સાક્ષાય્ ચકાર।

III સ શ્મશાનેડવાત્સીત્ કોપિ તં શૃણ્ખલેન બદ્ધ્વા સ્થાપયિતું નાશકનોત્।

IV જનૈર્વારિં નિગડૈઃ શૃણ્ખલૈશ્ચ સ બદ્ધોપિ શૃણ્ખલાન્યાકૃષ્ય મોચિતવાન્ નિગડાનિ ચ ભંકત્વા ખણ્ડં ખણ્ડં કૃતવાન્ કોપિ તં વશીકર્તુ ન શશક।

V દિવાનિશં સદા પર્વતં શ્મશાનઞ્ચ ભ્રમિત્વા ચીત્શબ્દં કૃતવાન્ ગ્રાવભિશ્ચ સ્વયં સ્વં કૃતવાન્।

VI સ યીશું દૂરાત્ પશ્યન્નેવ ધાવન્ તં પ્રણનામ ઉચૈરુવંશ્ચોવાય,

VII હે સર્વોપરિસ્થેશ્ચરપુત્ર યીશો ભવતા સહ મે કઃ સમ્બન્ધઃ? અહં ત્વામીશ્ચરેણ શાપયે માં મા યાતયા

VIII યતો યીશુસ્તં કથિતવાન્ રે અપવિત્રભૂત, અસ્માન્નરાદ્ બહિર્નિર્ગચ્છ।

IX અથ સ તં પૃષ્ટવાન્ કિન્તે નામ? તેન પ્રત્યુક્તં વયમનેકે ડસ્મસ્તતોડસ્મન્નામ બાહિની।

X તતોસ્માન્ દેશાન્ન પ્રેષયેતિ તે તં પ્રાર્થયન્તા

XI તદાનીં પર્વતં નિકષા બૃહન્ વરાહવ્રજશ્ચરન્નાસીત્।

XII તસ્માદ્ ભૂતા વિનયેન જગદુઃ, અમું વરાહવ્રજમ્ આશ્રયિતુમ્ અસ્માન્ પ્રહિણ્ણ।

XIII યીશુનાનુજ્ઞાતાસ્તેડપવિત્રભૂતા બહિર્નિર્યાય વરાહવ્રજં પ્રાવિશન્ તતઃ સર્વે વરાહા વસ્તુતસ્તુ પ્રાયોદ્વિસહસ્રસંઙ્ખ્યકાઃ કટકેન મહાજવાદ્ ધાવન્તઃ સિન્ધૌ પ્રાણાન્ જહુઃ।

XIV તસ્માદ્ વરાહપાલકાઃ પલાયમાનાઃ પુરે ગ્રામે ચ તદ્વાર્ત કથયાઞ્ચકુઃ। તદા લોકા ઘટિતં તત્કાર્યં દ્રષ્ટું બહિર્જગમુઃ

XV યીશોઃ સન્નિધિં ગત્વા તં ભૂતગ્રસ્તમ્ અર્થાદ્ બાહિનીભૂતગ્રસ્તં નરં સવસ્ત્રં સચેતનં સમુપવિષ્ટઞ્ચ દૃષ્ટ્વા બિભ્યુઃ।

XVI તતો દૃષ્ટતત્કાર્યલોકાસ્તસ્ય ભૂતગ્રસ્તનરસ્ય વરાહવ્રજસ્યાપિ તાં ઘટનાં વર્ણયામાસુઃ।

XXVII ततस्ते स्वसीमातो बर्हिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारेभिरे

XXVIII अथ तस्य नौकारोडणकाले स भूतमुक्तो ना यीशुना सड् स्थातुं प्रार्थयते;

XIX किन्तु स तमननुमत्य कथितवान् त्वं निजात्मीयानां समीपं गृहञ्च गरुण प्रभुस्त्वयि कृपां कृत्वा यानि कर्माणि कृतवान् तानि तान् ज्ञापया

XX अतः स प्रस्थाय यीशुना कृतं तत्सर्व्वीश्वर्य्यं कर्म द्विडापलित्देशे प्रयारयितुं प्रारब्धवान् ततः सर्व्वे लोका आश्चर्य्यं मेनिरे

XXI अनन्तरं यीशौ नावा पुनरन्यपार उत्तीर्णो सिन्धुतटे य तिष्ठति सति तत्समीपे बहुलोकानां समागमोऽभूत्

XXII अपरं याथीर् नाम्ना कश्चिद् भजनगृहस्याधिप आगत्य तं दृष्ट्वैव यरणयोः पतित्वा बहु निवेद्य कथितवान्;

XXIII मम कन्या मृतप्रायाभूद् अतो भवानेत्य तदारोग्याय तस्या गात्रे हस्तम् अर्पयतु तेनैव सा ञ्जविष्यति

XXIV तदा यीशुस्तेन सड् यलितः किन्तु तत्पश्चाद् बहुलोकाश्चलित्वा ताद्गात्रे पतिताः।

XXV अथ द्वादशवर्षाणि प्रदररोगेण

XXVI शीर्षां चिकित्सकानां नानाचिकित्साभिश्च दुःखं भुक्तवती य सर्व्वस्वं व्यथित्वापि नारोग्यं प्राप्ता य पुनरपि पीडितासीत्य

XXVII या स्त्री सा यीशो वर्त्ता प्राप्य मनसाकथयत् यद्यदं तस्य वस्त्रमात्र स्पृष्टं लभेयं तदा रोगाहीना भविष्यामि

XXVIII अतीडेतोः सा लोकारण्यमध्ये तत्पश्चादागत्य तस्य वस्त्रं पस्पर्शा

XXIX तेनैव तत्क्षणां तस्या रक्तस्रोतः शुष्कं स्वयं तस्माद् रोगान्मुक्ता एत्यपि देडेऽनुभूता।

XXX अथ स्वस्मात् शक्तिर्निर्गता यीशुरेतन्मनसा ज्ञात्वा लोकनिवडं प्रति मुषं व्यावृत्य पृष्टवान् केन मद्दस्त्रं स्पृष्टं?

XXXI ततस्तस्य शिष्या उयुः भवतो वपुषि लोकाः संघर्षन्ति तद् दृष्ट्वा केन मद्दस्त्रं स्पृष्टमिति कुतः कथयति?

XXXII किन्तु केन तत् कर्म कृतं तद् द्रष्टुं यीशुश्चतुर्दिशो दृष्टवान्।

XXXIII તતઃ સા સ્ત્રી ભીતા કમ્પિતા ચ સતી સ્વસ્યા રુકમ્પ્રતિક્રિયા જાતેતિ જ્ઞાત્વાગત્ય તત્સમ્મુખે પતિત્વા સર્વવૃત્તાન્તં સત્યં તસ્મે કથયામાસા

XXXIV તદાનીં યીશુસ્તાં ગદ્ધિતવાન્, હે કન્યે તવ પ્રતીતિસ્ત્વામ્ અરોગામકરોત્ ત્વં ક્ષેમેણ વ્રજ સ્વરોગાન્મુક્તા ચ તિષ્ઠા

XXXV ઇતિવાક્યવદનકાલે ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનાલ્ લોકા એત્યાધિપં બભાષિરે તવ કન્યા મૃતા તસ્માદ્ ગુરુ પુનઃ કુતઃ ક્લિશ્રાસિ?

XXXVI કિન્તુ યીશુસ્તદ્ વાક્યં શ્રુત્વૈવ ભજનગૃહાધિપં ગદ્ધિતવાન્ મા ભૈષીઃ કેવલં વિશ્રાસિહિ

XXXVII અથ પિતરો યાદુબ્ તદ્ભ્રાતા યોહન્ ચ એતાન્ વિના કમપિ સ્વપશ્રાદ્ યાતું નાન્વમન્યતા

XXXVIII તસ્ય ભજનગૃહાધિપસ્ય નિવેશનસમીપમ્ આગત્ય કલહં બહુરોદનં વિલાપન્ન કુર્વતો લોકાન્ દદર્શા

XXXIX તસ્માન્ નિવેશનં પ્રવિશ્ય પ્રોક્તવાન્ યૂયં કુત ઇત્યં કલહં રોદનન્ન કુરુથ? કન્યા ન મૃતા નિદ્રાતિ

XL તસ્માત્તે તમુપજહસુઃ કિન્તુ યીશુઃ સર્વાન બહિષ્કૃત્ય કન્યાયાઃ પિતરૌ સ્વસન્નિનશ્ચ ગૃહીત્વા યત્ર કન્યાસીત્ તત્ સ્થાનં પ્રવિષ્ટવાન્

XLI અથ સ તસ્યાઃ કન્યાયા હસ્તૌ ધૃત્વા તાં બભાષે ટાલીથા કૂમ્બી, અર્થતો હે કન્યે ત્વમુત્તિષ્ઠ ઇત્યાજ્ઞાપયામિ

XLII તુનૈવ તત્ક્ષણં સા દ્વાદશવર્ષવયસ્કા કન્યા પોત્થાય ચલિતુમારેભે, ઇતઃ સર્વે મહાવિસ્મયં ગતાઃ

XLIII તત એતસ્યૈ કિન્ચિત્ ખાદં દત્તેતિ કથયિત્વા એતત્કર્મ કમપિ ન જ્ઞાપયતેતિ દૃઢમાદિષ્ટવાન્

VI

I અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય સ્વપ્રદેશમાગતઃ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્રાદ્ ગતાઃ

II અથ વિશ્રામવારે સતિ સ ભજનગૃહે ઉપદેષ્ટુમારબ્ધવાન્ તતોડનેકે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વા વિસ્મિત્ય જગદુઃ, અસ્ય મનુજસ્ય ઈદૃશી

આશ્ચર્યક્રિયા કસ્માજ્ જાતા? તથા સ્વકરાભ્યામ્ ઇત્યમદ્ભૂતં કર્મ કર્તામ્ એતસ્મૈ કથં જ્ઞાનં દત્તમ્?

III કિમયં મરિયમઃ પુત્રસ્તજ્ઞા નો? કિમયં યાકૂબ્-યોસિ-યિહુદા-શિમોનાં ભ્રાતા નો? અસ્ય ભગિન્યઃ કિમિહાસ્માભિઃ સહ નો? ઇત્યં તે તદ્દર્થે પ્રત્યૂહં ગતાઃ।

IV તદા યીશુસ્તેભ્યોઽકથયત્ સ્વદેશં સ્વકુટુંબાન્ સ્વપરિજનાંશ્ચ વિના કુત્રાપિ ભવિષ્યદ્વાદી અસત્કૃતો ન ભવતિ।

V અપરઞ્ચ તેષામપ્રત્યયાત્ સ વિસ્મિતઃ કિયતાં રોગિણાં વપુઃષુ હસ્તમ્ અર્પયિત્વા કેવલં તેષામારોગ્યકરણાદ્ અન્યત્ કિમપિ ચિત્રકાર્યં કર્તાં ન શક્તઃ।

VI અથ સ ચતુર્દિક્સ્થ ગ્રામાન્ ભ્રમિત્વા ઉપદિષ્ટવાન્

VII દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય અમેઘ્યભૂતાન્ વશીકર્તાં શક્તિં દત્ત્વા તેષાં દ્વૌ દ્વૌ જનો પ્રેષિતવાન્।

VIII પુનરિત્યાદિશદ્ યૂયમ્ એકૈકાં યષ્ટિં વિના વસ્ત્રસંપુટઃ પૂપઃ કટિબન્ધે તામ્રખણ્ડઞ્ચ એષાં કિમપિ મા ગ્રહ્ણીત,

IX માર્ગયાત્રાયૈ પાદેષૂપાનહૌ દત્ત્વા દ્વે ઉત્તરીયે મા પરિઘટ્વ્વાં

X અપરમધ્યુક્તં તેન યૂયં યસ્યાં પુર્યાં યસ્ય નિવેશનં પ્રવેક્ષ્યથ તાં પુરીં યાવન્ન ત્યક્ષ્યથ તાવત્ તન્નિવેશને સ્થાસ્યથા

XI તત્ર યદિ કેપિ યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદ્ધતિ યુષ્માકં કથાશ્ચ ન શૃણ્વન્તિ તર્હિ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાનસમયે તેષાં વિરુદ્ધં સાક્ષ્યં દાતું સ્વપાદાનાસ્ફાલ્ય રજઃ સમ્પાતયતઃ; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વચ્મિ વિચારદિને તન્નગરસ્થાવસ્થાતઃ સિદોમામોરયો નગરયોરવસ્થા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ।

XII અથ તે ગત્વા લોકાનાં મનઃપરાવર્તનીઃ કથા પ્રચારિતવન્તઃ।

XIII એવમનેકાન્ ભૂતાંશ્ચ ત્યાજિતવન્તસ્તથા તૈલેન મર્દયિત્વા બહૂન્ જનાનરોગાનકાર્ષુઃ।

XIV ઇત્યં તસ્ય સુખ્યાતિશ્ચતુર્દિશો વ્યાપ્તા તદા હેરોદ્ રાજા તન્નિશમ્ય કથિતવાન્, યોહન્ મજ્જકઃ શ્મશાનાદ્ ઉત્થિત અતોહેતોસ્તેન સર્વા એતા અદ્ભુતક્રિયાઃ પ્રકાશન્તે।

XV અન્યેડકથયન્ અયમ્ એલિયઃ, કેપિ કથિતવન્ત એષ ભવિષ્યદ્વાદી યદ્વા ભવિષ્યદ્વાદિનાં સદૃશ એકોયમ્

XVI કિન્તુ હેરોદ્ ઇત્યાકર્ણ ભાષિતવાન્ યસ્યાહં શિરશ્ચિન્નવાન્ સ એવ યોહનયં સ શ્મશાનાદુદ્ધતિષ્ઠત્

XVII પૂર્વ્વ સ્વભ્રાતુઃ ક્વિલિપસ્ય પત્ન્યા ઉદ્ધાહં કૃતવન્તં હેરોદં યોહનવાદીત્ સ્વભાતૃવધૂર્ન વિવાહ્યા

XVIII અતઃ કારણાત્ હેરોદ્ લોકં પ્રહિત્ય યોહનં ધૃત્વા બન્ધનાલયે બદ્ધવાન્

XIX હેરોદિયા તસ્મૈ યોહને પ્રકુપ્ય તં હન્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ ન શક્તા,

XX યસ્માદ્ હેરોદ્ તં ધાર્મિકં સત્પુરુષઞ્ચ જ્ઞાત્વા સમ્મન્ય રક્ષિતવાન્; તત્કથાં શ્રુત્વા તદનુસારેણ બહૂનિ કર્મ્માણિ કૃતવાન્ હૃષ્ટમનાસ્તદુપદેશં શ્રુતવાંશ્ચ

XXI કિન્તુ હેરોદ્ યદા સ્વજન્મદિને પ્રધાનલોકેભ્યઃ સેનાનીભ્યશ્ચ ગાલીલ્લપ્રદેશીયશ્રેષ્ઠલોકેભ્યશ્ચ રાત્રૌ ભોજ્યમેકં કૃતવાન્

XXII તસ્મિન્ શુભદિને હેરોદિયાયાઃ કન્યા સમેત્ય તેષાં સમક્ષં સંનૃત્ય હેરોદસ્તેન સહોપવિષ્ટાનાઞ્ચ તોષમજ્જનત્ તતા નૃપઃ કન્યામાહ સ્મ મત્તો યદ્ યાયસે તદેવ તુભ્યં દાસ્યે

XXIII શપથં કૃત્વાકથયત્ ચેદ્ રાજ્યાર્દ્રમપિ યાયસે તદપિ તુભ્યં દાસ્યે

XXIV તતઃ સા બહિર્ ગત્વા સ્વમાતરં પપ્રચ્છ કિમહં યાયિષ્યે? તદા સાકથયત્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ

XXV અથ તૂર્ણ ભૂપસમીપમ્ એત્ય યાયમાનાવદત્ ક્ષણોસ્મિન્ યોહનો મજ્જકસ્ય શિરઃ પાત્રે નિધાય દેહિ, એતદ્ યાયેડહં

XXVI તસ્માત્ ભૂપોડતિદુઃખિતઃ, તથાપિ સ્વશપથસ્ય સહભોજિનાઞ્ચાનુરોધાત્ તદનર્જીકર્તુ ન શક્તઃ

XXVII તત્ક્ષણં રાજા ઘાતકં પ્રેષ્ય તસ્ય શિર આનેતુમાદિષ્ટવાન્

XXVIII તતઃ સ કારાગારં ગત્વા ત્ચિરશિષ્ટત્વા પાત્રે નિધાયનીય તસ્યૈ કન્યાયૈ દત્તવાન્ કન્યા ય સ્વમાત્રે દદૌ

XXIX अननतरं योडनः शिष्यास्तद्भार्ता प्राच्यागत्य तस्य कुण्डं श्मशानेऽस्थापयन्।

XXX अथ प्रेषिता यीशोः सन्निधौ मिलिता यद् यय् यकुः शिक्षयामासुश्च तत्सर्व्ववार्तास्तस्मै कथितवन्तः।

XXXI स तानुवाय यूयं विज्जनस्थानं गत्वा विश्राम्यत यतस्तत्सन्निधौ बडुलोकानां समागमात् ते भोक्तुं नावकाशं प्राप्ताः।

XXXII ततस्ते नावा विज्जनस्थानं गुप्तं गग्मुः।

XXXIII ततो लोकनिवडस्तेषां स्थानान्तरयानं ददर्शा, अनेके तं परिचित्य नानापुरेभ्यः पदैर्गृजित्वा ज्वेन तैषामग्रे यीशोः समीप उपतस्थुः।

XXXIV तदा यीशुर् नावो बडिर्गत्य लोकारण्यानीं दृष्ट्वा तेषु करुणां कृतवान् यतस्तेऽरक्षकमेषा एवासन् तदा स तान् नानाप्रसङ्गान् उपदिष्टवान्।

XXXV अथ द्विवान्ते सति शिष्या अेत्य यीशुमूयिरे, एदं विज्जनस्थानं द्विनञ्चावसन्नं।

XXXVI लोकानां किमपि षाद्यं नास्ति, अतश्चतुर्दिक्षु ग्रामान् गन्तुं भोज्यद्रव्याणि केतुञ्च भवान् तान् विसृजतु।

XXXVII तदा स तानुवाय यूयमेव तान् भोजयत; ततस्ते जगद्गुर्वयं गत्वा द्विशतसंध्यकैर्मुद्रापादैः पूपान् क्रीत्वा किं तान् भोजयिष्यामः?

XXXVIII तदा स तान् पृष्ठवान् युष्माकं सन्निधौ कति पूपा आसते? गत्वा पश्यत; ततस्ते दृष्ट्वा तमवदन् पञ्च पूपा द्वौ मत्स्यौ य सन्ति।

XXXIX तदा स लोकान् शस्पोपरि पंक्तिभिरुपवेशयितुम् आदिष्टवान्।

XL ततस्ते शतं शतं जनाः पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनाश्च पंक्तिभिर्भुवि समुपविविशुः।

XLI अथ स तान् पञ्चपूपान् मत्स्यद्वयञ्च धृत्वा स्वर्गं पश्यन् ईश्वरगुणान् अन्वकीर्त्तयत् तान् पूपान् भंक्त्वा लोकेभ्यः परिवेषयितुं शिष्येभ्यो दत्तवान् द्वा मत्स्यौ य विभज्य सर्व्वेभ्यो दत्तवान्।

XLII ततः सर्व्वे भुक्त्वातृप्यन्।

XLIII अनन्तरं शिष्या अवशिष्टैः पूपै र्मत्स्यैश्च पूषान् द्रदश
ऽल्लकान् ञगृह्युः।

XLIV ते लोक्तारः प्रायः पञ्च सलस्राणि पुरुषा आसन्।

XLV अथ स लोकां विसृजन्नेव नावमारोढुं स्वस्मादग्रे पारे
बैत्सैदापुरं यातुञ्च शिष्यान् वाढमादृष्टवान्।

XLVI तदा स सर्वान् विसृज्य प्रार्थयितुं पर्वतं गतः।

XLVII ततः सन्ध्यायां सत्यां नौः सिन्धुमध्य उपस्थिता किन्तु स
अेकाकी स्थले स्थितः।

XLVIII अथ सम्भुजवातवहनात् शिष्या नावं वाहयित्वा परिश्रान्ता
छति ज्ञात्वा स निशायतुर्थयामे सिन्धूपरि पद्भ्यां व्रजन् तेषां
समीपमेत्य तेषामग्रे यातुम् उधतः।

XLIX किन्तु शिष्याः सिन्धूपरि तं व्रजन्तं दृष्ट्वा लूतमनुमाय रुवुः,

L यतः सर्वे तं दृष्ट्वा व्याकुलिताः। अतयेव यीशुस्तत्क्षणां तैः
सहालय कथितवान्, सुस्थिरा लूत, अयमहं मा लैष्ट।

LI अथ नौकामारुह्य तस्मिन् तेषां सन्निधिं गते वातो निवृत्तः; तस्मात्ते
मनःसु विस्मिता आश्चर्य्यं मेनिरे।

LII यतस्ते मनसां काठिन्यात् तत् पूपीयम् आश्चर्य्यं कर्म न
विविक्तवन्तः।

LIII अथ ते पारं गत्वा गिनेषरत्प्रदेशमेत्य तट उपस्थिताः।

LIV तेषु नौकातो बडिर्गतेषु तत्प्रदेशीया लोकास्तं परियित्य

LV यतुर्दिक्षु धावन्तो यत्र यत्र रोगिणो नरा आसन् तान् सर्वान्
पठवोपरि निधाय यत्र कुत्रयित् तद्दार्ता प्रापुः तत् स्थानम् आनेतुम्
आरेभिरे।

LVI तथा यत्र यत्र ग्रामे यत्र यत्र पुरे यत्र यत्र पल्ल्याञ्च तेन प्रवेशः
कृतस्तद्दर्भमध्ये लोकाः पीडितान् स्थापयित्वा तस्य येवग्रन्थिमात्रं
स्प्रष्टुम् तेषामर्थे तदनुज्ञां प्रार्थयन्तः यावन्तो लोकाः पस्पृशुस्तावन्त अेव
गदान्मुक्ताः।

VII

I अनन्तरं यि३शालम आगताः ङि३शिनोऽध्यापकाश्च यीशोः समीपम् आगताः।

II ते तस्य क्रियतः शिष्यान् अशुचिकरैरर्थाद् अप्रक्षालितहस्तैर्भुञ्जतो दृष्ट्वा तानदूषयन्।

III यतः ङि३शिनः सर्व्वयिद्धृटीयाश्च प्रायां परम्परागतवाक्यं सम्मन्य प्रतलेन हस्तान् अप्रक्षाल्य न भुञ्जते।

IV आपनादागत्य मञ्जणं विना न जादन्ति; तथा पानपात्राणां जलपात्राणां पित्तलपात्राणाम् आसनानाञ्च जले मञ्जणम् एत्याद्योन्येपि ब्रह्मवस्तेषामायाराः सन्ति।

V ते ङि३शिनोऽध्यापकाश्च यीशुं पप्रच्छुः, तव शिष्याः प्रायां परम्परागतवाक्यानुसारेण नायन्तोऽप्रक्षालितकरैः कुतो भुञ्जते?

VI ततः स प्रत्युवाच कपटिनो युष्मान् उद्दिश्य यिशयियभविष्यद्वादी युक्तमवादीत्। यथा स्वकीयैरधरैरेते सम्मन्यन्ते सदैव मां किन्तु मत्तो विप्रकर्षे सन्ति तेषां मनांसि य।

VII शिक्षयन्तो बिधीन् त्राजा भजन्ते मां भुधैव तो।

VIII यूयं जलपात्रपानपात्रादीनि मञ्जयन्तो मनुजपरम्परागतवाक्यं रक्षथ किन्तु ँश्वराज्ञां लंघध्वे; अपरा ँदृश्योनेकाः क्रिया अपि कुरुध्वे।

IX अन्यञ्चाकथयत् यूयं स्वपरम्परागतवाक्यस्य रक्षार्थं स्पष्टरूपेण ँश्वराज्ञां लोपयथा।

X यतो मूसाद्वारा प्रोक्तमस्ति स्वपितरौ सम्मन्यध्वं यस्तु मातरं पितरं वा दुर्व्वीक्यं वक्ति स नितान्तं हन्यतां।

XI किन्तु मदीयेन येन द्रव्येण तवोपकारोभवत् तत् कर्ब्बाणमर्थाद् ँश्वराय निवेदितम् ँदं वाक्यं यदि कोपि पितरं मातरं वा वक्ति।

XII तर्हि यूयं मातुः पितुर्वोपकारं कर्त्ता तं वारयथा।

XIII एत्थं स्वप्रयारितपरम्परागतवाक्येन यूयम् ँश्वराज्ञां मुधा विधद्व्वे, ँदृशान्यन्यान्यनेकानि कर्म्माणि कुरुध्वे।

XIV अथ स लोकानाडूय बलाषे यूयं सर्व्वे मद्वाक्यं शृणुत बुध्यध्वञ्च।

XV बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरमभेधं कर्त्ता शक्नोति ँदृशं किमपि वस्तु नास्ति, वरम् अन्तराद् बहिर्गतं यद्दस्तु तन्मनुजम् अभेधं करोति।

XVI यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

XVII ततः स लोकान् ङित्वा गृहमध्यं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तदृष्टान्तवाक्यार्थं पप्रच्छुः।

XVIII तस्मात् स तान् जगाद यूयमपि किमेतादृगबोधाः? किमपि द्रव्यं बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरमभेद्यं कर्तान शक्नोति कथाभिमां किं न बुध्यध्वे?

XIX तत् तदन्तर्न प्रविशति किन्तु कुक्षिमध्यं प्रविशति शेषे सर्व्वभुक्तवस्तुग्राहिणि बहिर्देशे निर्याति।

XX अपरमप्यवादीद् यन्नरान्निरेति तदेव नरमभेद्यं करोति।

XXI यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुयिन्ता परस्त्रीवेश्यागमनं

XXII नरवधश्चौर्य्यं लोभो दृष्टता प्रवञ्चना कामुकता कुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्व्वस्तम धत्यादीनि निर्गच्छन्ति।

XXIII अेतानि सर्व्वानि दुरितान्यन्तरादेत्य नरमभेद्यं कुर्व्वन्ति।

XXIV अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदोन्पुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्व्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्चक्रे किन्तु गुप्तः स्थातुं न शशाक।

XXV यतः सुरङ्गैर्निकीटेशीययूनानीवंशोद्भवस्त्रियाः कन्या भूतग्रस्तासीत् सा स्त्री तद्वार्त्ता प्राप्य तत्समीपमागत्य तय्यररायोः पतित्वा

XXVI स्वकन्यातो भूतं निराकर्त्ता तस्मिन् विनयं कृतवती।

XXVII किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तृप्यन्तु यतो बालकानां भाद्यं गृहीत्वा कुक्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुयितः।

XXVIII तदा सा स्त्री तमवादीत् लोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मञ्चाधःस्थाः कुक्कुरा बालानां करपतितानि भाद्यभाडानि भादन्ति।

XXIX ततः सोऽकथयद् अेतत्कथाडेतोः सकुशला याङ्कि तव कन्यां त्यक्त्वा भूतो गतः।

XXX अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शय्यास्थितां ददशी।

XXXI पुनश्च स सोरसीदोन्पुरप्रदेशात् प्रस्थाय दिकापलितेशस्य प्रान्तरभागेन गालील्जलधेः समीपं गतवान्।

XXXII तदा लोकेरेकं बधिरं कद्धदञ्च नरं तन्निकटमानीय तस्य गात्रे
उस्तमर्पयितुं विनयः कृतः।

XXXIII ततो यीशु लोकारण्यात् तं निर्जनमानीय तस्य कर्णयोऽङ्गुली
ददौ निष्ठीवं दत्त्वा य तज्जिह्वां पस्पर्शा।

XXXIV अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्चस्य तमवदत् एतद्वतः
अर्थान् मुक्तो भूयात्।

XXXV ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णौ मुक्तौ जिह्वायाश्च जाड्यापगमात् स
सुस्पष्टवाक्यमकथयत्।

XXXVI अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां कस्मैयिदपि मा
कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति बाहुल्येन प्रायारयन्;

XXXVII तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय
श्रवणशक्तिं मूकाय य कथनशक्तिं दत्त्वा सर्व्वं कर्म्मोत्तमरूपेण यकार।

VIII

I तदा तत्समीपं बडवो लोका आयाता अतस्तेषां
भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाङ्गुय जगाद,।

II लोकनिवडे मम कृपा जायते ते दिनत्रयं मया साद्धं सन्ति तेषां
भोज्यं किमपि नास्ति।

III तेषां मध्येऽनेके दूराद् आगताः, अबुक्तेषु तेषु मया
स्वगृहमभिप्रदितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति।

IV शिष्या अवादिषुः, अतावतो लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूपान्
प्राप्तुं केन शक्यते?

V ततः स तान् पप्रच्छ युष्माकं कति पूपाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्ता।

VI ततः स ताँल्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूपान्
धृत्वा ईश्वरगुणान् अनुकीर्तयामास, लंक्त्वा परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति
ददौ, ततस्ते लोकेभ्यः परिवेषयामासुः।

VII तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तानप्यादाय ईश्वरगुणान्
संकीर्त्य परिवेषयितुम् आदिष्टवान्।

VIII ततो लोका भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टजाधैः पूर्णाः सप्तऽलका
गृहीताश्च।

IX એતે ભોક્તારઃ પ્રાયશ્વતુઃ સહસ્રપુરુષા આસન્ તતઃ સ તાન્ વિસસર્જા

X અથ સ શિષ્યઃ સહ નાવમારુહ્ય દલ્માનૂથાસીમામાગતઃ।

XI તતઃ પરં ફિરૂશિન આગત્ય તેન સહ વિવદમાનાસ્તસ્ય પરીક્ષાર્થમ્ આકાશીયચિહ્નં દ્રષ્ટું યાચિતવન્તઃ।

XII તદા સોડન્તર્દીર્ઘં નિશ્ચસ્યાકથયત્, એતે વિદ્યમાનનરાઃ કુતશ્ચિન્દં મૃગયન્તે? યુષ્માનહં યથાર્થં બ્રવીમિ લોકાનેતાન્ કિમપિ ચિહ્નં ન દર્શયિષ્યતે।

XIII અથ તાન્ હિત્વા પુન નાવમ્ આરુહ્ય પારમગાત્।

XIV એતર્હિ શિષ્યૈઃ પૂપેષુ વિસ્મૃતેષુ નાવિ તેષાં સન્નિઘૌ પૂપ એકએવ સ્થિતઃ।

XV તદાનીં યીશુસ્તાન્ આદિષ્ટવાન્ ફિરૂશિનાં હેરોદશ્ચ કિણ્વં પ્રતિ સતર્કાઃ સાવધાનાશ્ચ ભવતા।

XVI તતસ્તેડન્યોન્યં વિવેચનં કર્તુમ્ આરેભિરે, અસ્માકં સન્નિઘૌ પૂપો નાસ્તીતિ હેતોરિદં કથયતિ।

XVII તદ્ બુદ્ધ્વા યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ યુષ્માકં સ્થાને પૂપાભાવાત્ કુત ઇત્યં વિતર્કયથ? યૂયં કિમદ્યાપિ કિમપિ ન જ્ઞાનીથ? બોદ્ધુઞ્ચ ન શક્નુથ? યાવદદ્ય કિં યુષ્માકં મનાંસિ કઠિનાનિ સન્તિ?

XVIII સત્સુ નેત્રેષુ કિં ન પશ્યથ? સત્સુ કર્ણેષુ કિં ન શૃણુથ? ન સ્મરથ ય?

XIX યદાહં પઞ્ચપૂપાન્ પઞ્ચસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે ભંક્ત્વા દત્તવાન્ તદાનીં યૂયમ્ અવશિષ્ટપૂપૈઃ પૂર્ણાન્ કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તેડકથયન્ દ્વાદશડલ્લકાન્।

XX અપરઞ્ચ યદા યતુઃસહસ્રાણાં પુરુષાણાં મધ્યે પૂપાન્ ભંક્ત્વાદદાં તદા યૂયમ્ અતિરિક્તપૂપાનાં કતિ ડલ્લકાન્ ગૃહીતવન્તઃ? તે કથયામાસુઃ સપ્તડલ્લકાન્।

XXI તદા સ કથિતવાન્ તર્હિ યૂયમ્ અધુનાપિ કુતો બોદ્ધ્વું ન શક્નુથ?

XXII અનન્તરં તસ્મિન્ બૈત્સૈદાનગરે પ્રાપ્તે લોકા અન્ધમેકં નરં તત્સમીપમાનીય તં સ્પ્રષ્ટું તં પ્રાર્થયાઞ્ચકિરે।

XXIII તદા તસ્યાન્ધસ્ય કરૌ ગૃહીત્વા નગરાદ્ બહિર્દેશં તં નીતવાન્; તન્નેત્રે નિષ્ઠીવં દત્ત્વા તદ્રાત્રે હસ્તાવર્પયિત્વા તં પપ્રચ્છ, કિમપિ પશ્યસિ?

XXIV સ નેત્રે ઉન્મીલ્ય જગાદ, વૃક્ષવત્ મનુજાન્ ગચ્છતો નિરીક્ષો

XXV તતો યીશુઃ પુનસ્તસ્ય નયનયો હસ્તાવર્પયિત્વા તસ્ય નેત્રે ઉન્મીલયામાસ; તસ્માત્ સ સ્વસ્થો ભૂત્વા સ્પષ્ટરૂપં સર્વ્વલોકાન્ દદર્શા

XXVI તતઃ પરં ત્વં ગ્રામં મા ગચ્છ ગ્રામસ્થં કમપિ ચ કિમધ્યનુક્ત્વા નિજગૃહં યાહીત્યાદિશ્ય યીશુસ્તં નિજગૃહં પ્રહિતવાન્

XXVII અનન્તરં શિષ્યૈઃ સહિતો યીશુઃ કૈસરીયાકિલિપિપુરં જગામ, પથિ ગચ્છન્ તાનપૃચ્છત્ કોડહમ્ અત્ર લોકાઃ કિં વદન્તિ?

XXVIII તે પ્રત્યૂચુઃ ત્વાં યોહનં મજ્જકં વદન્તિ કિન્તુ કેપિ કેપિ એલિયં વદન્તિ; અપરે કેપિ કેપિ ભવિષ્યદ્વાદિનામ્ એકો જન ઇતિ વદન્તિ

XXIX અથ સ તાનપૃચ્છત્ કિન્તુ કોહમ્? ઇત્યત્ર યૂયં કિં વદથ? તદા પિતરઃ પ્રત્યવદત્ ભવાન્ અભિષિક્તસ્ત્રાતા

XXX તતઃ સ તાન્ ગાઢમાદિશદ્ યૂયં મમ કથા કસ્મૈચિદપિ મા કથયતા

XXXI મનુષ્યપુત્રેણાવશ્યં બહવો યાતના ભોક્તવ્યાઃ પ્રાચીનલોકૈઃ પ્રધાનયાજકૈરધ્યાપકૈશ્ચ સ નિન્દિતઃ સન્ ઘાતયિષ્યતે તૃતીયદિને ઉત્થાસ્યતિ ચ, યીશુઃ શિષ્યાનુપદેષ્ટુમારભ્ય કથામિમાં સ્પષ્ટમાચષ્ટ

XXXII તસ્માત્ પિતરસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા તં તજ્જિજ્જતવાન્

XXXIII કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય શિષ્યગણં નિરીક્ષ્ય પિતરં તર્જયિત્વાવાદીદ્ દૂરીભવ વિઘ્નકારિન્ ઈશ્વરીયકાર્ય્યાદિપિ મનુષ્યકાર્યં તુભ્યં રોચતતરા

XXXIV અથ સ લોકાન્ શિષ્યાંશ્રાહૂય જગાદ યઃ કશ્ચિન્ મામનુગન્તુમ્ ઇચ્છતિ સ આત્માનં દામ્યતુ, સ્વક્રુશં ગૃહીત્વા મત્પશ્રાદ્ આયાતુ

XXXV યતો યઃ કશ્ચિત્ સ્વપ્રાણં રક્ષિતુમિચ્છતિ સ તં હારયિષ્યતિ, કિન્તુ યઃ કશ્ચિન્ મદર્થં સુસંવાદાર્થઞ્ચ પ્રાણં હારયતિ સ તં રક્ષિષ્યતિ

XXXVI અપરઞ્ચ મનુજઃ સર્વ્વ જગત્ પ્રાપ્ય યદિ સ્વપ્રાણં હારયતિ તર્હિ તસ્ય કો લાભઃ?

XXXVII નરઃ સ્વપ્રાણવિનિમયેન કિં દાતું શક્નોતિ?

XXXVIII એતેષાં વ્યભિચારિણાં પાપિનાઞ્ચ લોકાનાં સાક્ષાદ્ યદિ કોપિ માં મત્કથાઞ્ચ લજ્જાસ્પદં જાનાતિ તર્હિ મનુજપુત્રો યદા ધર્મદૂતૈઃ સહ પિતુઃ પ્રભાવેણાગમિષ્યતિ તદા સોપિ તં લજ્જાસ્પદં જ્ઞાસ્યતિ।

IX

I અથ સ તાનવાદીત્ યુષ્મભ્યમહં યથાર્થં કથયામિ, ઈશ્વરરાજ્યં પરાક્રમેણોપસ્થિતં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, અત્ર દણ્ડાયમાનાનાં મધ્યેપિ તાદૃશા લોકાઃ સન્તિ।

II અથ ષડ્દિનેભ્યઃ પરં યીશુઃ પિતરં યાકૂલં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા ગિરેરુચ્યસ્ય નિર્જનસ્થાનં ગત્વા તેષાં પ્રત્યક્ષે મૂર્ત્યન્તરં દધારા।

III તતસ્તસ્ય પરિઘેયમ્ ઈદૃશમ્ ઉજ્જવલહિમપાણ્ડરં જાતં યદ્ જગતિ કોપિ રજકો ન તાદૃક્ષ્ પાણ્ડરં કર્તા શકનોતિ।

IV અપરઞ્ચ એલિયો મૂસાશ્ચ તેભ્યો દર્શનં દત્ત્વા યીશુના સહ કથનં કર્તુમારેભાતે।

V તદા પિતરો યીશુમવાદીત્ હે ગુરોડસ્માકમત્ર સ્થિતિરુત્તમા, તતએવ વયં ત્વત્કૃતે એકાં મૂસાકૃતે એકામ્ એલિયકૃતે ચૈકાં, એતાસ્તિસ્રઃ કુટી નિર્મમા।

VI કિન્તુ સ યદુક્તવાન્ તત્ સ્વયં ન બુબુધે તતઃ સર્વે બિભયાઞ્ચક્રુઃ।

VII એતર્હિ પયોદસ્તાન્ છાદયામાસ, મમયાં પ્રિયઃ પુત્રઃ કથાસુ તસ્ય મનાંસિ નિવેશયતેતિ નભોવાણી તન્મેઘાન્નિર્યયૌ।

VIII અથ હઠાતે ચતુર્દિશો દૃષ્ટવા યીશું વિના સ્વૈઃ સહિતં કમપિ ન દદૃશુઃ।

IX તતઃ પરં ગિરેરવરોહણકાલે સ તાન્ ગાઢમ્ દૂત્યાદિદેશ યાવન્નરસૂનોઃ શ્મશાનાદુત્થાનં ન ભવતિ, તાવત્ દર્શનસ્યાસ્ય વાર્તા યુષ્માભિઃ કસ્મૈચિદપિ ન વક્તવ્યા।

X તદા શ્મશાનાદુત્થાનસ્ય કોભિપ્રાય ઇતિ વિચાર્ય તે તદ્વાક્યં સ્વેષુ ગોપાયાઞ્ચક્રિરે।

XI અથ તે યીશું પપ્રચ્છુઃ પ્રથમત એલિયેનાગન્તવ્યમ્ ઇતિ વાક્યં કુત ઉપાધ્યાયા આહુઃ?

XII तदा स प्रत्युवाय , अेलियः प्रथममेत्य सर्व्वकार्याणि साधयिष्यति; नरपुत्रे य लिपि र्यथास्ते तथैव सोपि बडुदुःखं प्राप्यावज्ञास्यते।

XIII किन्त्वहं युष्मान् वदामि , अेलियार्थे लिपि र्यथास्ते तथैव स अेत्य ययौ, लोकाः स्वेच्छानुत्तं तमभिव्यवहरन्ति स्म।

XIV अनन्तरं स शिष्यसमीपमेत्य तेषां यतुःपार्श्वे तैः सह बडुजान् विवदमानान् अध्यापकांश्च दृष्टवान्;

XV किन्तु सर्व्वलोकास्तं दृष्ट्वैव यमत्कृत्य तदासन्नं धावन्तस्तं प्ररोमुः।

XVI तदा यीशुर्ध्यापकानप्राक्षीद् अेतैः सह यूयं किं विवदध्वे?

XVII ततो लोकानां कश्चिद्वेकः प्रत्यवादीत् उं गुरो मम सूनुं मूकं भूतधृतञ्च भवदासन्नम् आनयं।

XVIII यदासौ भूतस्तमाक्रमते तदैव पातसति तथा स इेषायते, दन्तैर्दन्तान् घर्षति क्षीणो भवति यः ततो डेतोस्तं भूतं त्याजयितुं भवच्छिष्यान् निवेदितवान् किन्तु ते न शेकुः।

XIX तदा स तमवादीत्, रे अविश्वासिनः सन्ताना युष्माभिः सह कति कालानहं स्थास्यामि? अपरान् कति कालान् वा व आचारान् सडिष्ये? तं मदासन्नमानयत।

XX ततस्तत्सन्निधिं स आनीयत किन्तु तं दृष्ट्वैव भूतो बालकं धृतवान्; स य भूमौ पतित्वा इेषायमानो लुलोठ।

XXI तदा स तत्पितरं पप्रच्छ, अस्येदृशी दशा कति दिनानि भूता? ततः सोवादीत् बाल्यकालात्।

XXII भूतोयं तं नाशयितुं बडुवारान् वह्नौ जले य न्यक्षिपत् किन्तु यद्वि भवान किमपि कर्ता शक्नोति तर्हि दयां कृत्वास्मान् उपकरोतु।

XXIII तदा यीशुस्तमवदत् यद्वि प्रत्येतुं शक्नोषि तर्हि प्रत्ययिने जनाय सर्व्व साध्यम्।

XXIV ततस्तत्क्षणां तद्बालकस्य पिता प्रोच्यै इवन् साश्रुनेत्रः प्रोवाय, प्रभो प्रत्येभि ममाप्रत्ययं प्रतिकुरु।

XXV અથ યીશુ લોકસહુ ધાવિત્વાયાન્તં દૃષ્ટવા તમપૂતભૂતં તર્જયિત્વા જગાદ, રે બધિર મૂક ભૂત ત્વમેતસ્માદ્ બહિર્ભવ પુનઃ કદાપિ માશ્રયેનં ત્વામહમ્ ઇત્યાદિશામિ

XXVI તદા સ ભૂતશ્રીત્શબ્દં કૃત્વા તમાપીડ્ય બહિર્જ્જામ, તતો બાલકો મૃતકલ્પો બભૂવ તસ્માદયં મૃતઇત્યનેકે કથયામાસુઃ|

XXVII કિન્તુ કરં ઘૃત્વા યીશુનોત્થાપિતઃ સ ઉત્તસ્થૌ|

XXVIII અથ યીશૌ ગૃહં પ્રવિષ્ટે શિષ્યા ગુપ્તં તં પપ્રચ્છુઃ, વયમેનં ભૂતં ત્યાજયિતું કુતો ન શક્તાઃ?

XXIX સ ઉવાચ, પ્રાર્થનોપવાસૌ વિના કેનાપ્યન્યેન કર્મણા ભૂતમીદૃશં ત્યાજયિતું ન શક્યં|

XXX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાદિત્વા ગાલીલ્મધ્યેન યયૌ, કિન્તુ તત્ કોપિ જાનીયાદિતિ સ નૈચ્છત્|

XXXI અપરઞ્ચ સ શિષ્યાનુપદિશન્ બભાષે, નરપુત્રો નરહસ્તેષુ સમર્પયિષ્યતે તે ય તં હનિષ્યન્તિ તૈસ્તસ્મિન્ હતે તૃતીયદિને સ ઉત્થાસ્યતીતિ|

XXXII કિન્તુ તત્કથાં તે નાબુધ્યન્ત પ્રષ્ટ્વઞ્ચ બિભ્યઃ|

XXXIII અથ યીશુઃ કક્કર્નાહૂમ્પુરમાગત્ય મધ્યેગૃહ્ણેત્ય તાનપૃચ્છદ્ વર્ત્મમધ્યે યૂયમન્યોન્યં કિં વિવદ્ધ્વે સ્મ?

XXXIV કિન્તુ તે નિરુત્તરાસ્તસ્થુ ર્યસ્માત્તેષાં કો મુખ્ય ઇતિ વર્ત્માનિ તેડન્યોન્યં વ્યવદન્તા|

XXXV તતઃ સ ઉપવિશ્ય દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂય બભાષે યઃ કશ્ચિત્ મુખ્યો ભવિતુમિચ્છતિ સ સર્વેભ્યો ગૌણઃ સર્વેષાં સેવકશ્ચ ભવતુ|

XXXVI તદા સ બાલકમેકં ગૃહીત્વા મધ્યે સમુપાવેશયત્ તતસ્તં કોડે કૃત્વા તાનવાદાત્|

XXXVII યઃ કશ્ચિદીદૃશસ્ય કસ્યાપિ બાલસ્યાતિથ્યં કરોતિ સ મમાતિથ્યં કરોતિ; યઃ કશ્ચિન્મમાતિથ્યં કરોતિ સ કેવલમ્ મમાતિથ્યં કરોતિ તન્ન મત્ત્રેરકસ્યાપ્યાતિથ્યં કરોતિ|

XXXVIII अथ योऽन् तमब्रवीत् ङे गुरो, अस्माकमननुगाभिनम् अङ्कं त्वान्नाम्ना भूतान् त्याज्यन्तं वयं दृष्टवन्तः, अस्माकमपश्चाद्गामित्वाय्य तं न्यषेधामा

XXXIX किन्तु यीशुवदत् तं मा निषेधत्, यतो यः कश्चिन् मन्नाम्ना यित्रं कर्म करोति स सडसा मां निन्दितुं न शक्नोति।

XL तथा यः कश्चिद् युष्माकं विपक्षतां न करोति स युष्माकमेव सपक्षः।

XLI यः कश्चिद् युष्मान् प्रीष्टशिष्यान् ज्ञात्वा मन्नाम्ना कंसैकेन पानीयं पातुं ददाति, युष्मानङ् यथार्थं वयि, स इलेन वञ्चितो न भविष्यति।

XLII किन्तु यदि कश्चिन् मयि विश्वासिनामेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधनं जनयति, तर्हि तस्यैतत्कर्म करणात् कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजल मञ्जुनं भद्रं।

XLIII अतः स्वकरो यदि त्वां बाधते तर्हि तं छिन्धि;

XLIV यस्मात् यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणानलनरके करद्वयवस्तव गमनात् करडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं।

XLV यदि तव पादो विधनं जनयति तर्हि तं छिन्धि,

XLVI यतो यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् ऽनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विपादवतस्तव निक्षेपात् पादडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं।

XLVII स्वनेत्रं यदि त्वां बाधते तर्हि तदध्युत्पाटय, यतो यत्र कीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति,

XLVIII तस्मिन् ऽनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अेकनेत्रवत ईश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमं।

XLIX यथा सर्व्वो बलिर्लवणाक्तः क्रियते तथा सर्व्वो जनो वह्निरेषेण लवणाक्तः कारिष्यते।

L लवणं भद्रं किन्तु यदि लवणो स्वादुता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वादुक्तं करिष्यथ? यूनं लवणयुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुत।

X

I अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय यर्दननद्याः पारे यिडूदाप्रदेश उपस्थितवान्, तत्र तदन्तिके लोकानां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश।

II तदा डिइशिनस्तत्समीपम् अत्य तं परीक्षितुं पप्रच्छः स्वजाया मनुजानां त्यज्या न वेति?

III ततः स प्रत्यवादीत्, अत्र कार्थ्ये मूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत्?

IV त उीयुः त्यागपत्रं लेभितुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च मूसाऽनुमन्यते।

V तदा यीशुः प्रत्युवाय, युष्माकं मनसां काठिन्याद्धेतो मूसा निदेशमिभम् अलिभत्।

VI किन्तु सृष्टेरादौ ईश्वरो नरान् पुंरूपेण स्त्रीरूपेण य ससर्ज।

VII "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायायाम् आसक्तो भविष्यति,

VIII तौ द्वाव् अेकाङ्गौ भविष्यतः।" तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अेकाङ्गौ।

IX अतः कारणाद् ईश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तत्र विधेज्येत्।

X अथ यीशु गृहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं पप्रच्छुः।

XI ततः सोवदत् कश्चिद् यदि स्वभार्यां त्यक्तवान्याम् उद्धति तर्हि स स्वभार्यायाः प्रातिकूल्येन व्यभियारी भवति।

XII कायिन्नारी यदि स्वपतिं हित्वान्यपुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभियारिणी भवति।

XIII अथ स यथा शिशून् स्पृशेत्, तदर्थं लोकैस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानानीतवतस्तर्ज्यामासुः।

XIV यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुध्यन् जगाद, मन्त्रिकटम् आगन्तुं शिशून् मा वारयत, यत अेतादृशा ईश्वरराज्याधिकारिणः।

XV युष्मानहं यथार्थं वञ्चि, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यामीश्वरस्य न गृह्णीयात् स कदापि तद्गण्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति।

XVI अनन्तरं स शिशून्क्रे निधाय तेषां गात्रेषु हस्तौ दत्त्वाशिषं बभाषे।

XVII अथ स वर्त्मना याति, अेतर्हि ज्ञन अेको धावन् आगत्य तत्सम्भुजे ज्ञानुनी पातयित्वा पृष्टवान्, भोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्त्तव्यं?

XVIII तदा यीशुरुवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति।

XIX परस्त्रीं नाभिगच्छ; नरं मा धातय; स्तेयं मा कुरु; मृषासाक्ष्यं मा दैहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्मन्यस्व; निदेशा अेते त्वया ज्ञाताः।

XX ततस्तन प्रत्युक्तं, हे गुरो बाल्यकालादहं सर्वानेतान् आचरामि।

XXI तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभाव आस्ते; त्वं गत्वा सर्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो विश्राणाय, ततः स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अेत्य कुशं वडन् मध्नुवर्ती भव।

XXII किन्तु तस्य बडुसम्पद्धिमानत्वात् स एमां कथामाकर्ण्य विषणो दुःखितश्च सन् जगाम।

XXIII अथ यीशुश्चतुर्दिशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवादीत्, धनिलोकानाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXIV तस्य कथातः शिष्याश्चमय्यकुः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXV ईश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूयिरन्ध्रेण मडाङ्गस्य गमनागमनं सुकरं।

XXVI तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोयुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्नुं शक्नोति?

XXVII ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्वं साध्यम्।

XXVIII तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्वं परित्यज्य भवतोनुगामिनो ज्ञाताः।

XXIX ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानहं यथार्थं वदामि, मधर्थं सुसंवाद्यार्थं वा यो ज्ञनः सदनं भ्रातरं भगिनीं पितरं मातरं ज्ञायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा

XXX ગૃહભ્રાતૃભગિનીપિતૃમાતૃપત્નીસન્તાનભૂમીનામિહ શતગુણાન્ પ્રેત્યાનન્તાયુશ્ચ ન પ્રાપ્નોતિ તાદૃશઃ કોપિ નાસ્તિ

XXXI કિન્ત્વગ્રીયા અનેકે લોકાઃ શેષાઃ, શેષીયા અનેકે લોકાશ્ચાગ્રા ભવિષ્યન્તિ

XXXII અથ ચિરૂશાલમ્યાનકાલે યીશુસ્તેષામ્ અગ્રગામી બભૂવ, તસ્માત્તે ચિત્રં જ્ઞાત્વા પશ્ચાદ્ગામિનો ભૂત્વા બિભ્યુઃ। તદા સ પુન દ્વાદશશિષ્યાન્ ગૃહીત્વા સ્વીયં યદાદ્ ઘટિષ્યતે તત્તત્ તેભ્યઃ કથયિતું પ્રારેભે;

XXXIII પશ્યત વયં ચિરૂશાલમ્પુરં યામઃ, તત્ર મનુષ્યપુત્રઃ પ્રધાનયાજ્ઞકાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાઞ્ચ કરેષુ સમર્પયિષ્યતે; તે ચ વધદણ્ડાજ્ઞાં દાપયિત્વા પરદેશીયાનાં કરેષુ તં સમર્પયિષ્યન્તિ

XXXIV તે તમુપહસ્ય કશયા પ્રહત્ય તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં નિક્ષિપ્ય તં હનિષ્યન્તિ, તતઃ સ તૃતીયદિને પ્રોત્થાસ્યતિ

XXXV તતઃ સિવદેઃ પુત્રૌ યાકૂબ્યોહનૌ તદન્તિકમ્ એત્ય પ્રોયતુઃ, હે ગુરો યદ્ આવાભ્યાં યાયિષ્યતે તદસ્મદર્થ ભવાન્ કરોતુ નિવેદનમિદમાવયોઃ।

XXXVI તતઃ સ કથિતવાન્, યુવાં કિમિચ્છથઃ? કિં મયા યુષ્મદર્થ કરણીયં?

XXXVII તદા તૌ પ્રોયતુઃ, આવયોરેકં દક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચૈકં તવૈશ્ચર્યપદે સમુપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયા

XXXVIII કિન્તુ યીશુઃ પ્રત્યુવાચ યુવામજ્ઞાત્વેદં પ્રાર્થયેથે, યેન કંસેનાહં પાસ્યામિ તેન યુવાભ્યાં કિં પાતું શક્યતે? યસ્મિન્ મજ્જનેનાહં મજ્જિજ્યે તન્મજ્જને મજ્જયિતું કિં યુવાભ્યાં શક્યતે? તૌ પ્રત્યૂયતુઃ શક્યતો

XXXIX તદા યીશુરવદત્ યેન કંસેનાહં પાસ્યામિ તેનાવશ્યં યુવામપિ પાસ્યથઃ, યેન મજ્જનેન ચાહં મજ્જિજ્યે તત્ર યુવામપિ મજ્જિજ્યેથો

XL કિન્તુ યેષામર્થમ્ ઇદં નિરૂપિતં, તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મમ દક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે વા સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ

XLI અથાન્યદશશિષ્યા ઇમાં કથાં શ્રુત્વા યાકૂબ્યોહન્યાં ચુકુપુઃ।

XLII किन्तु यीशुस्तान् समाहूय बभाषे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये मडालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति यूयं ज्ञानीथा

XLIII किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स युष्माकं सेवको भविष्यति,

XLIV युष्माकं यो मडान् भवितुमिच्छति स सर्वेषां किङ्करो भविष्यति।

XLV यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथानेकेषां परित्राणस्य मूल्यरूपस्वप्राणं दातुञ्चागतः।

XLVI अथ ते यिरीडोनगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्यैर् लोकेषु सद्यः यीशो गर्भनकाळे टीमयस्य पुत्रो बर्तीमयनामा अन्धस्तन्मार्गपार्श्वे भिक्षार्थम् उपविष्टः।

XLVII स नासरतीयस्य यीशोरागमनवार्त्तां प्राप्य प्रोचैर्वक्तुमारंभे, डे यीशो दायूदः सन्तानमां दयस्व।

XLVIII ततोनेके लोका मौनीभवेति तं तर्जयामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुच्यैर्जगाद, डे यीशो दायूदः सन्तानमां दयस्व।

XLIX तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्वातुं समादिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाहूय बभाषिरे, डे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति।

L तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः।

LI ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थ्यते? तुल्यमडं किं करिष्यामी? तदा सोन्धस्तमुवाच, डे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत्।

LII ततो यीशुस्तमुवाच याहि तव विश्वासस्त्वां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणं स दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् ययौ।

XI

I अनन्तरं तेषु यिर्जालमः समीपस्थयोर्बैत्सग्रीबैथनीयपुरयोरन्तिकस्थं जैतुननामाद्रिमागतेषु यीशुः प्रेषणकाले द्वौ शिष्याविदं वाक्यं जगाद,

II युवाममुं सम्भुजस्थं ग्रामं यातं, तत्र प्रविश्य यो नरं नावलत् तं गर्दभशावकं द्रक्ष्यथस्तं मोचयित्वानयतां।

III કિન્તુ યુવાં કર્મ્મદં કુતઃ કુરુથઃ? કથામિમાં યદિ કોપિ પૃચ્છતિ તર્હિ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમસ્તીતિ કથિતે સ શીઘ્રં તમત્ર પ્રેષયિષ્યતિ।

IV તતસ્તૌ ગત્વા દ્વિમાર્ગમેલને કસ્યચિદ્ દ્વારસ્ય પાર્શ્વે તં ગર્દભશાવકં પ્રાપ્ય મોચયતઃ,

V એતર્હિ તત્રોપસ્થિતલોકાનાં કશ્ચિદ્ અપૃચ્છત્, ગર્દભશિશું કુતો મોચયથઃ?

VI તદા યીશોરાજ્ઞાનુસારેણ તેભ્યઃ પ્રત્યુદિતે તત્ક્ષણં તમાદાતું તેડનુજ્ઞુઃ।

VII અથ તૌ યીશોઃ સન્નિધિં ગર્દભશિશુમ્ આનીય તદ્દુપરિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયામાસતુઃ; તતઃ સ તદ્દુપરિ સમુપવિષ્ટઃ।

VIII તદાનેકે પથિ સ્વવાસાંસિ પાતયામાસુઃ, પરૈશ્ચ તરુશાખાશિષ્ટવા માર્ગો વિકીર્ણાઃ।

IX અપરઞ્ચ પશ્ચાદ્ગામિનોડગગામિનશ્ચ સર્વ્વે જના ઉચૈઃસ્વરેણ વક્તુમારેભિરે, જય જય યઃ પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્ય ઇતિ।

X તથાસ્માકમં પૂર્વ્વપુરુષસ્ય દાયુદ્ધો યદ્રાજ્યં પરમેશ્વરનામ્નાયાતિ તદપિ ધન્યં, સર્વ્વસ્માદુચ્છ્રાયે સ્વર્ગે ઈશ્વરસ્ય જયો ભવેત્।

XI ઇત્થં યીશુ ચિરશાલમિ મન્દિરં પ્રવિશ્ય ચતુર્દિકસ્થાનિ સર્વાણિ વસ્તૂનિ દૃષ્ટવાન્; અથ સાયંકાલ ઉપસ્થિતે દ્વાદશશિષ્યસહિતો બૈથનિયં જગામ।

XII અપરેહ્નિ બૈથનિયાદ્ આગમનસમયે ક્ષુધાર્તો બભૂવા

XIII તતો દૂરે સપત્રમુડુમ્બરપાદપં વિલોક્ય તત્ર કિચ્ચિત્ ફલં પ્રાપ્તું તસ્ય સન્નિકૃષ્ટં યયૌ, તદાનીં ફલપાતનસ્ય સમયો નાગચ્છતિ। તતસ્તત્રોપસ્થિતઃ પત્રાણિ વિના કિમપ્યપરં ન પ્રાપ્ય સ કથિતવાન્,

XIV અદ્યારભ્ય કોપિ માનવસ્ત્વત્તઃ ફલં ન ભુક્ષીતઃ; ઇમાં કથાં તસ્ય શિષ્યાઃ શુશ્રુવુઃ।

XV તદનન્તરં તેષુ ચિરશાલમમાયાતેષુ યીશુ મન્દિરં ગત્વા તત્રસ્થાનાં બણિજાં મુદ્રાસનાનિ પારાવતવિકેતૃણામ્ આસનાનિ ચ ન્યુબ્જયાઞ્ચકાર સર્વાન્ ક્ષેતૃન્ વિકેતૃશ્ચ બહિશ્ચકાર।

XVI અપરં મન્દિરમધ્યેન કિમપિ પાત્રં વોઢું સર્વ્વજનં નિવારયામાસ।

XXVII લોકાનુપદિશન્ જગાદ, મમ ગૃહં સર્વજાતીયાનાં પ્રાર્થનાગૃહમ્
ઇતિ નામ્ના પ્રથિતં ભવિષ્યતિ એતત્ કિં શાસ્ત્રે લિખિતં નાસ્તિ? કિન્તુ
યૂયં તદેવ ચોરાણાં ગહ્વરં કુરુથા

XXVIII ઇમાં વાણીં શ્રુત્વાધ્યાપકાઃ પ્રધાનયાજકાશ્ચ તં યથા નાશયિતું
શક્નુવન્તિ તથોપાયં મૃગયામાસુઃ, કિન્તુ તસ્યોપદેશાત્ સર્વે લોકા
વિસ્મયં ગતા અતસ્તે તસ્માદ્ બિભ્યુઃ।

XIX અથ સાયંસમય ઉપસ્થિતે યીશુર્નગરાદ્ બહિર્વપ્રાજા

XX અનન્તરં પ્રાતઃકાલે તે તેન માર્ગેણ ગચ્છન્તસ્તમુઘ્મ્બરમહીરુહં
સમૂલં શુષ્કં દદ્દશુઃ।

XXI તતઃ પિતરઃ પૂર્વવાક્યં સ્મરન્ યીશું બભાષં, હે ગુરો પશ્યતુ ય
ઉઘ્મ્બરવિટપી ભવતા શપ્તઃ સ શુષ્કો બભૂવા

XXII તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, યૂયમીશ્વરે વિશ્વસિતા

XXIII યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ કોપિ યદ્યેતદ્ગિરિં વદતિ, ત્વમુત્થાય
ગત્વા જલઘૌ પત, પ્રોક્તમિદં વાક્યમવશ્યં ઘટિષ્યતે, મનસા કિમપિ ન
સન્દિહ્ય ચેદિદં વિશ્વસેત્ તર્હિ તસ્ય વાક્યાનુસારેણ તદ્ ઘટિષ્યતો

XXIV અતો હેતોરહં યુષ્માન્ વચ્મિ, પ્રાર્થનાકાલે યદ્યદાકાંક્ષિષ્યધ્વે
તત્તદવશ્યં પ્રાપ્સ્યથ, ઇત્યં વિશ્વસિત, તતઃ પ્રાપ્સ્યથા

XXV અપરઞ્ચ યુષ્માસુ પ્રાર્થયિતું સમુત્થિતેષુ યદિ કોપિ યુષ્માકમ્
અપરાધી તિષ્ઠતિ, તર્હિ તં ક્ષમધ્વં, તથા કૃતે યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થઃ પિતાપિ
યુષ્માકમાગાંમિ ક્ષમિષ્યતો

XXVI કિન્તુ યદિ ન ક્ષમધ્વે તર્હિ વઃ સ્વર્ગસ્થઃ પિતાપિ યુષ્માકમાગાંસિ
ન ક્ષમિષ્યતો

XXVII અનન્તરં તે પુન ચિરૂશાલમં પ્રવિવિશુઃ, યીશુ ચદા મધ્યેમન્દિરમ્
ઇતસ્તતો ગચ્છતિ, તદાનીં પ્રધાનયાજકા ઉપાધ્યાયાઃ પ્રાઞ્ચશ્ચ
તદન્તિકમેત્ય કથામિમાં પપ્રચ્છુઃ,

XXVIII ત્વં કેનાદેશેન કર્મ્માણ્યેતાનિ કરોષિ? તથૈતાનિ કર્મ્માણિ કર્તા
કેનાદિષ્તોસિ?

XXIX ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अडमपि युष्मान् अेककथां पृच्छामि, यद्वि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि कयाज्ञयाहं कर्माण्येतानि करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि।

XXX योहनो मञ्जुनम् ईश्वरात् ज्ञातं किं मानवात्? तन्मह्यं कथयत।

XXXI ते परस्परं विवेक्तुं प्रारेभिरे, तद् ईश्वराद् बभूवेति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रत्यैत? कथमेतां कथयिष्यति।

XXXII मानवाद् अबवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो डेतोः सर्वे योहनं सत्यं भविष्यद्वादिनं मन्यन्ते।

XXXIII अतयेव ते यीशुं प्रत्यवादिषु वयं तद् वक्तुं न शक्नुमः। यीशुरुवाच, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि, अडमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि।

XII

I अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारेभे, कश्चिद्वेको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तस्यतुर्दिक्षु वारणीं कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषणकुण्डम् अभनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्थं दूरदेशं जगाम।

II तदनन्तरं झलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रझलानि प्राप्तुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राङ्गिणोत्।

III किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः।

IV ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणाघातैस्तस्य शिरो भङ्गत्वा सापमानं तं व्यसर्जन्।

V ततः परं सोपरं दासं प्राङ्गिणोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्यचित् प्रहारः कस्यचिद् वधश्च तैः कृतः।

VI ततः परं मया स्वपुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं सम्मंस्थन्ते, एत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं पुत्रं प्रेषयामास।

VII किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगद्गुः, अेष उत्तराधिकारी, आगच्छत वयमेनं हन्मस्तथा कृते ऽधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति।

VIII ततस्तं धृत्वा हत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः प्राक्षिपन्।

IX અનેનાસૌ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિઃ કિં કરિષ્યતિ? સ એત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ સંહત્ય તત્ક્ષેત્રમ્ અન્યેષુ કૃષીવલેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

X અપરઞ્ચ, "સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણાં યન્તુ તુચ્છકાં પ્રાધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સ એવ સંભવિષ્યતિ।

XI એતત્ કર્મ પરેશસ્યાંદ્ભૂતં નો દૃષ્ટિતો ભવેત્। " ઇમાં શાસ્ત્રીયાં લિપિં યૂયં કિં નાપાઠિષ્ટ?

XII તદાનીં સ તાનુદ્દિશ્ય તાં દૃષ્ટાન્તકથાં કથિતવાન્, ત ઇત્યં બુદ્ધ્વા તં ધર્તામુદ્ધતાઃ, કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ, તદનન્તરં તે તં વિહાય વપ્રજુઃ।

XIII અપરઞ્ચ તે તસ્ય વાક્યદોષં ધર્તા કતિપયાન્ ફિરૂશિનો હેરોદીયાંશ્ચ લોકાન્ તદન્તિકં પ્રેષયામાસુઃ।

XIV ત આગત્ય તમવદન્, હે ગુરો ભવાન્ તથ્યભાષી કસ્યાપ્યનુરોધં ન મન્યતે, પક્ષપાતઞ્ચ ન કરોતિ, યથાર્થત ઈશ્વરીયં માર્ગં દર્શયતિ વયમેતત્ પ્રજ્ઞાનીમઃ, કૈસરાય કરો દેયો ન વાં? વયં દાસ્યામો ન વા?

XV કિન્તુ સ તેષાં કપટં જ્ઞાત્વા જગાદ, કુતો માં પરીક્ષધ્વે? એકં મુદ્રાપાદં સમાનીય માં દર્શયતા।

XVI તદા તૈરેકસ્મિન્ મુદ્રાપાદે સમાનીતે સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર લિખિતં નામ મૂર્તિ વા કસ્ય? તે પ્રત્યૂયુઃ, કૈસરસ્યા

XVII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યાણિ કૈસરાય દત્ત, ઈશ્વરસ્ય દ્રવ્યાણિ તુ ઈશ્વરાય દત્ત; તતસ્તે વિસ્મયં મેનિરે।

XVIII અથ મૃતાનામુત્થાનં યે ન મન્યન્તે તે સિદ્ધુકિનો યીશોઃ સમીપમાગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ;

XIX હે ગુરો કશ્ચિજ્જનો યદિ નિઃસન્તતિઃ સન્ ભાર્યાયાં સત્યાં મિયતે તર્હિ તસ્ય ભ્રાતા તસ્ય ભાર્યા ગૃહીત્વા ભ્રાતુ વર્શોત્પત્તિં કરિષ્યતિ, વ્યવસ્થામિમાં મૂસા અસ્માન્ પ્રતિ વ્યલિખત્।

XX કિન્તુ કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્, તતસ્તેષાં જ્યેષ્ઠભ્રાતા વિવદ્ય નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિયતા।

XXI તતો દ્વિતીયો ભ્રાતા તાં સ્ત્રિયમગૃહણત્ કિન્તુ સોપિ નિઃસન્તતિઃ સન્ અમિયતઃ; અથ તૃતીયોપિ ભ્રાતા તાદૃશોભવત્।

XXII ઇત્યં સપ્તૈવ ભ્રાતરસ્તાં સ્ત્રિયં ગૃહીત્વા નિઃસન્તાનાઃ સન્તોડમ્રિયન્ત, સર્વશેષે સાપિ સ્ત્રી મ્રિયતે સ્મા

XXIII અથ મૃતાનામુત્યાનકાલે યદા ત ઉત્યાસ્યન્તિ તદા તેષાં કસ્ય ભાર્યા સા ભવિષ્યતિ? યતસ્તે સપ્તૈવ તાં વ્યવહન્

XXIV તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય શાસ્ત્રમ્ ઈશ્વરશક્તિઞ્ચ યૂયમજ્ઞાત્વા કિમભ્રામ્યત ન?

XXV મૃતલોકાનામુત્યાનં સતિ તે ન વિવહન્તિ વાગ્દત્તા અપિ ન ભવન્તિ, કિન્તુ સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ

XXVI પુનશ્ચ "અહમ્ ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વરઃ" યામિમાં કથાં સ્તમ્બમધ્યે તિષ્ઠન્ ઈશ્વરો મૂસામવાદીત્ મૃતાનામુત્યાનાર્થે સા કથા મૂસાલિખિતે પુસ્તકે કિં યુષ્માભિ નર્પાઠિ?

XXVII ઈશ્વરો જીવતાં પ્રભુઃ કિન્તુ મૃતાનાં પ્રભુ ન ભવતિ, તસ્માદ્દેતો રૂયં મહાભ્રમેણ તિષ્ઠથા

XXVIII એતર્હિ એકોધ્યાપક એત્ય તેષામિત્યં વિચારં શુશ્રાવઃ યીશુસ્તેષાં વાક્યસ્ય સદુત્તરં દત્તવાન્ ઇતિ બુદ્ધ્વા તં પૃષ્ટવાન્ સર્વાસામ્ આજ્ઞાનાં કા શ્રેષ્ઠા? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાય,

XXIX "હે ઇસ્રાયેલ્લોકા અવધત્, અસ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વર એક એવ,

XXX યૂયં સર્વન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ તસ્મિન્ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયધ્વં," ઇત્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા

XXXI તથા "સ્વપ્રતિવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુધ્વં," એષા યા દ્વિતીયાજ્ઞા સા તાદૃશી; એતાભ્યાં દ્વાભ્યામ્ આજ્ઞાભ્યામ્ અન્યા કાપ્યાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા નાસ્તિ

XXXII તદા સોધ્યાપકસ્તમવદત્, હે ગુરો સત્યં ભવાન્ યથાર્થ પ્રોક્તવાન્ યત એકસ્માદ્ ઈશ્વરાદ્ અન્યો દ્વિતીય ઈશ્વરો નાસ્તિ;

XXXIII અપરં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રણૈઃ સર્વચિત્તૈઃ સર્વશક્તિભિશ્ચ ઈશ્વરે પ્રેમકરણં તથા સ્વમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમકરણઞ્ચ સર્વેભ્યો હોમબલિદાનાદિભ્યઃ શ્રષ્ઠં ભવતિ

XXXIV તતો યીશુઃ સુબુદ્ધેરિવ તસ્યેદમ્ ઉત્તરં શ્રુત્વા તં ભાષિતવાન્ ત્વમીશ્વરસ્ય રાજ્યાન્ન દૂરોસિ ઇતઃ પરં તેન સહ કસ્યાપિ વાક્યસ્ય વિચારં કર્તા કસ્યાપિ પ્રગલ્ભતા ન જાતા।

XXXV અનન્તરં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિશન્ યીશુરિમં પ્રશ્નં ચકાર, અધ્યાપકા અભિષિક્તં (તારકં) કુતો દાયૂદઃ સન્તાનં વદન્તિ?

XXXVI સ્વયં દાયૂદ્ પવિત્રસ્યાત્મન આવેશેનેદં કથયામાસા યથા। "મમ પ્રભુમિદં વાક્યવદત્ પરમેશ્વરઃ। તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા।"

XXXVII યદિ દાયૂદ્ તં પ્રભૂં વદતિ તર્હિ કથં સ તસ્ય સન્તાનો ભવિતુમર્હતિ? ઇતરે લોકાસ્તત્કથાં શ્રુત્વાનનન્દુઃ।

XXXVIII તદાનીં સ તાનુપદિશ્ય કથિતવાન્ યે નરા દીર્ઘપરિઘેયાનિ હટ્ટે વિપનૌ ચ

XXXIX લોકકૃતનમસ્કારાન્ ભજનગૃહે પ્રધાનાસનાનિ ભોજનકાલે પ્રધાનસ્થાનાનિ ચ કાઙ્ક્ષન્તે;

XL વિઘવાનાં સર્વ્વસ્વં ગ્રસિત્વા છલાદ્ દીર્ઘકાલં પ્રાર્થયન્તે તેભ્ય ઉપાધ્યાયેભ્યઃ સાવધાના ભવતઃ; તેઽધિકતરાન્ દણ્ડાન્ પ્રાપ્સ્યન્તિ।

XLI તદનન્તરં લોકા ભાણ્ડાગારે મુદ્રા યથા નિક્ષિપન્તિ ભાણ્ડાગારસ્ય સમ્મુખે સમુપવિશ્ય યીશુસ્તદવલુલોકઃ; તદાનીં બહવો ધનિનસ્તસ્ય મધ્યે બહૂનિ ધનાનિ નિરક્ષિપન્।

XLII પશ્ચાદ્ એકા દરિદ્રા વિઘવા સમાગત્ય દ્વિપણમૂલ્યાં મુદ્રેકાં તત્ર નિરક્ષિપત્।

XLIII તદા યીશુઃ શિષ્યાન્ આહૂય કથિતવાન્ યુષ્માનહં યથાર્થ વદામિ યે યે ભાણ્ડાગારેઽસ્મિન ધનાનિ નિઃક્ષિપન્તિ સ્મ તેભ્યઃ સર્વ્વેભ્ય ઇયં વિઘવા દરિદ્રાધિકમ્ નિઃક્ષિપતિ સ્મ।

XLIV યતસ્તે પ્રભૂતધનસ્ય કિઞ્ચિત્ નિરક્ષિપન્ કિન્તુ દીનેયં સ્વદિનયાપનયોગ્યં કિઞ્ચિદપિ ન સ્થાપયિત્વા સર્વ્વસ્વં નિરક્ષિપત્।

XIII

I અનન્તરં મન્દિરાદ્ બહિર્ગમનકાલે તસ્ય શિષ્યાણામેકસ્તં વ્યાહતવાન્ હે ગુરો પશ્યતુ કીદૃશાઃ પાષાણાઃ કીદૃક્ ચ નિચયન્।

II तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययनं पश्यसि? अस्यैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्व्वे ऽधःक्षेप्यन्ते।

III अथ यस्मिन् काले जैतुन्गिरौ मन्दिरस्य सम्मुषे स समुपविष्टस्तस्मिन् काले पितरो याकूब् योडन् आन्द्रियश्चैतं तं रडसि पप्रच्छुः,

IV अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? तथैतत्सर्व्वासां सिद्धयुपक्रमस्य वा किं यिहं? तदस्मभ्यं कथयतु भवान्।

V ततो याशुस्तान् वक्तुमारंभे, कोपि यथा युष्मान् न भ्रामयति तथात्र यूयं सावधाना भवत।

VI यतः प्रीष्टोडमिति कथयित्वा मम नाम्नानेके समागत्य लोकानां भ्रमं ज्ञनयिष्यन्ति;

VII किन्तु यूयं रणस्य वार्त्तां रणोऽम्बरञ्च श्रुत्वा मा व्याकुला भवत, घटना अेता अवश्यम्भाविन्यः; किन्त्वापाततो न युगान्तो भविष्यति।

VIII देशस्य विपक्षतया देशो राज्यस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दुर्भिक्षं महाकलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्व्वे अेते दुःखस्यारम्भाः।

IX किन्तु यूयम् आत्मार्थे सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका रजसत्मायां युष्मान् समर्पयिष्यन्ति, तथा भजनगृहे प्रहरिष्यन्ति; यूयं मर्दर्थे देशाधिपान् भूपांश्च प्रति साक्ष्यदानाय तेषां सम्मुषे उपस्थापयिष्यध्वे।

X शेषीभवनात् पूर्वं सर्व्वान् देशीयान् प्रति सुसंवाहः प्रचारयिष्यते।

XI किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यद्यद् उत्तरं दास्यथ, तद्यत् तस्य विवेयनं मा कुरुत तद्यर्थं किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यद्यद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्दक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्ता।

XII तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परडस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति।

XIII मम नामडेतोः सर्व्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्य्यम् आलम्बिष्यते सअेव परित्रास्यते।

XIV दानियेल्मविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्व्वनाशि ङुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्षथ (यो ङनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिडूदीयदेशे तिष्ठन्ति ते मडीध्रं प्रति पलायन्तां;

XV तथा यो नरो गृडोपरि तिष्ठति स गृडमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु ग्रडीतुं मध्येगृडं न प्रविशतु;

XVI तथा य यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं ग्रडीतुं परावृत्य न प्रणतु।

XVII तदानीं गर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गति र्भविष्यति।

XVIII युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं प्रार्थयध्वं।

XIX यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथममारब्धाद्य यावत् कदापि न ङाता न ङनिष्यते या।

XX अपरञ्च परमेश्वरो यद्वि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभूतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् ङनान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां डेतोः स तदनेडसं संक्षेप्यति।

XXI अन्यस्य पश्यत प्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यद्वि कश्चिद् युष्मान् अेतादृशं वाक्यं व्याडरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये त्वैव विश्वसिता।

XXII यतोनेके मिथ्याप्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाय बडूनि यिहान्यद्भूतानि कर्माणि य दृशयिष्यन्ति; तथा यद्वि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं ङनयिष्यन्ति।

XXIII पश्यत घटनातः पूर्वं सर्व्वकार्यस्य वार्ता युष्मभ्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत।

XXIV अपरञ्च तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति।

XXV नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योममण्डलस्था ग्रहाश्च वियलिष्यन्ति।

XXVI तदानीं मडापराङ्मेष मडैश्वर्य्येषा य मेघमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते।

XXVII અન્યસ્ય સ નિજદૂતાન્ પ્રહિત્ય નભોભૂમ્યોઃ સીમાં યાવદ્ જગતશ્ચતુર્દિગભ્યઃ સ્વમનોનીતલોકાન્ સંગ્રહીષ્યતિ।

XXVIII ઉડુમ્બરતરો દૃષ્ટાન્તં શિક્ષધ્વં યદોડુમ્બરસ્ય તરો નવીનાઃ શાખા જાયન્તે પલ્લવાદીનિ ચ નિગચ્છન્તિ, તદા નિદાઘકાલઃ સવિધો ભવતીતિ યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથા।

XXIX તદ્દદ્ એતા ઘટના દૃષ્ટ્વા સ કાલો દ્વાર્યુપસ્થિત ઇતિ જાનીતા।

XXX યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, આધુનિકલોકાનાં ગમનાત્ પૂર્વ તાનિ સર્વાણિ ઘટિષ્યન્તે।

XXXI ધાવાપૃથિવ્યો વિચલિતયોઃ સત્યો મદીયા વાણી ન વિચલિષ્યતિ।

XXXII અપરઞ્ચ સ્વર્ગસ્થદૂતગણો વા પુત્રો વા તાતાદન્યઃ કોપિ તં દિવસં તં દણ્ડં વા ન જ્ઞાપયતિ।

XXXIII અતઃ સ સમયઃ કદા ભવિષ્યતિ, એતજ્ઞાનાભાવાદ્ યૂયં સાવધાનાસ્તિષ્ઠત, સતર્કાશ્ચ ભૂત્વા પ્રાર્થયધ્વં;

XXXIV યદ્વત્ કશ્ચિત્ પુમાન્ સ્વનિવેશનાદ્ દૂરદેશં પ્રતિ યાત્રાકરણકાલે દાસેષુ સ્વકાર્યસ્ય ભારમર્પયિત્વા સર્વાન્ સ્વે સ્વે કર્મણિ નિયોજયતિ; અપરં દૌવારિકં જાગરિતું સમાદિશ્ય યાતિ, તદ્વન્ નરપુત્રઃ।

XXXV ગૃહપતિઃ સાયંકાલે નિશીથે વા તૃતીયયામે વા પ્રાતઃકાલે વા કદાગમિષ્યતિ તદ્ યૂયં ન જાનીથ;

XXXVI સ હઠાદાગત્ય યથા યુષ્માન્ નિદ્રિતાન્ ન પશ્યતિ, તદર્થં જાગરિતાસ્તિષ્ઠતા।

XXXVII યુષ્માનહં યદ્ વદામિ તદેવ સર્વાન્ વદામિ, જાગરિતાસ્તિષ્ઠતેતિ।

XIV

I તદા નિસ્તારોત્સવક્રિણ્વહીનપૂપોત્સવયોરારમ્ભસ્ય દિનદ્વયે ડવશિષ્ટે પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ કેનાપિ છલેન યીશું ધર્ત્તા હન્તુઞ્ચ મૃગયાઞ્ચક્રિરે;

II કિન્તુ લોકાનાં કલહભયાદ્દ્યિરે, નયોત્સવકાલ ઉચિતમેતદિતિ।

III अनन्तरं वैथनियापुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशौ भोत्कुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरपाषाणस्य सम्पुटकेन म्हाघ्योत्तमतैलम् आनीय सम्पुटकं भंक्त्वा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारां पातयाञ्चके।

IV तस्मात् केयित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतोयं तैलापव्ययः?

V यद्येतत् तैल व्यक्रेष्यत तर्हि मुद्रापादशतत्रयाद्यधिकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकेभ्यो दानुमशक्ष्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वायायुह्यन्।

VI किन्तु यीशुरुवाय, कुत ऐतस्यै कृच्छ्रं ददासि? मह्यमियं कर्म्मोत्तमं कृतवती।

VII दरिद्राः सर्व्वदा युष्माभिः सः तिष्ठन्ति, तस्माद् यूयं यदेच्छथ तदैव तानुपकर्त्ता शक्नुथ, किन्त्वहं युष्माभिः सः निरन्तरं न तिष्ठामि।

VIII अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्गुपि तैलम् अमर्दयत्।

IX अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवाद्योयं प्रयारयिष्यते तत्र तत्र योषित ऐतस्याः स्मरणार्थं तत्कृतकर्म्मैतत् प्रयारयिष्यते।

X ततः परं द्वादशानां शिष्याणामेक ईष्करियोतीययिडूदाभ्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय।

XI ते तस्य वाक्यं समाकर्ण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दानुं प्रत्यजानतः तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयामासा।

XII अनन्तरं क्वाण्डशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं भेषमारणासमये शिष्यास्तं पप्रच्छः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासाद्यिष्यामः? किमिच्छति भवान्?

XIII तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् बभाषे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो र्यो ज्ञनः सजलकुम्भं वडन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातं;

XIV स यत् सदनं प्रवेक्ष्यति तद्भवनपतिं वदतं, गुरुराह यत्र सशिष्योहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति?

XV તતઃ સ પરિષ્કૃતાં સુસજ્જિતાં બૃહતીયઞ્ચ યાં શાલાં દર્શયિષ્યતિ તસ્યામસ્મદર્થં ભોજ્યદ્રવ્યાણ્યાસાદયતાં

XVI તતઃ શિષ્યૌ પ્રસ્થાય પુરં પ્રવિશ્ય સ યથોક્તવાન્ તથૈવ પ્રાપ્ય નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યદ્રવ્યાણિ સમાસાદયેતામ્

XVII અનન્તરં યીશુઃ સાયંકાલે દ્વાદશભિઃ શિષ્યૈઃ સાર્દ્ધં જગામ;

XVIII સર્વેષુ ભોજનાય પ્રોપવિષ્ટેષુ સ તાનુદિતવાન્ યુષ્માનહં યથાર્થં વ્યાહરામિ, અત્ર યુષ્માકમેકો જનો યો મયા સહ ભુંકતે માં પરકેરેષુ સમર્પયિષ્યતે

XIX તદાનીં તે દુઃખિતાઃ સન્ત એકૈકશસ્તં પ્રષ્ટુમારબ્ધવન્તઃ સ કિમહં? પશ્ચાદ્ અન્ય એકોભિદધે સ કિમહં?

XX તતઃ સ પ્રત્યવદદ્ એતેષાં દ્વાદશાનાં યો જનો મયા સમં ભોજનાપાત્રે પાણિં મજ્જયિષ્યતિ સ એવા

XXI મનુજતનયમધિ યાદૃશં લિખિતમાસ્તે તદનુરૂપા ગતિસ્તસ્ય ભવિષ્યતિ, કિન્તુ યો જનો માનવસુતં સમર્પયિષ્યતે હન્ત તસ્ય જન્માભાવે સતિ ભદ્રમભવિષ્યત્

XXII અપરઞ્ચ તેષાં ભોજનસમયે યીશુઃ પૂપં ગૃહીત્વેશ્વરગુણાન્ અનુકીર્ત્ય ભક્ત્વા તેભ્યો દત્વા બભાષે, એતદ્ ગૃહીત્વા ભુક્ત્વાધ્વમ્ એતન્મમ વિગ્રહરૂપાં

XXIII અનન્તરં સ કંસં ગૃહીત્વેશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા તેભ્યો દદૌ, તતસ્તે સર્વે પપુઃ

XXIV અપરં સ તાનવાદીદ્ બહૂનાં નિમિત્તં પાતિતં મમ નવીનનિયમરૂપં શોણિતમેતત્

XXV યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે યાવત્ સદ્બોજાતં દ્રાક્ષારસં ન પાસ્યામિ, તાવદહં દ્રાક્ષાફલરસં પુનર્ન પાસ્યામિ

XXVI તદનન્તરં તે ગીતમેકં સંગીય બહિર્જેતુનં શિખરિણં યયુઃ

XXVII અથ યીશુસ્તાનુવાય નિશાયામસ્યાં મયિ યુષ્માકં સર્વેષાં પ્રત્યૂહો ભવિષ્યતિ યતો લિખિતમાસ્તે યથા, મેષાણાં રક્ષકઞ્ચાહં પ્રહરિષ્યામિ વૈ તતઃ! મેષાણાં નિવહો નૂનં પ્રવિકીર્ણો ભવિષ્યતિ

XXVIII કન્તુ મદુત્યાને જાતે યુષ્માકમગ્રેહહં ગાલીલં વ્રજિષ્યામિ

XXIX તદા પિતરઃ પ્રતિબભાષે, યદ્યપિ સર્વેષાં પ્રત્યૂહો ભવતિ તથાપિ મમ નૈવ ભવિષ્યતિ।

XXX તતો યીશુરુક્તાવાન્ અહં તુભ્યં તથ્યં કથયામિ, ક્ષણાદાયામદ્ય કુક્કુટસ્ય દ્વિતીયવારરવણાત્ પૂર્વ્વ ત્વં વારત્રયં મામપહ્નોષ્યસો

XXXI કિન્તુ સ ગાઢં વ્યાહરદ્ યદ્યપિ ત્વયા સાર્દ્ધં મમ પ્રાણો યાતિ તથાપિ કથમપિ ત્વાં નાપહ્નોષ્યે; સર્વેડપીતરે તથૈવ બભાષિરે।

XXXII અપરઞ્ચ તેષુ ગેત્શિમાનીનામકં સ્થાન ગતેષુ સ શિષ્યાન્ જગાદ, યાવદહં પ્રાર્થયે તાવદત્ર સ્થાને યૂયં સમુપવિશતા।

XXXIII અથ સ પિતરં યાકૂબં યોહનઞ્ચ ગૃહીત્વા વપ્રાજ; અત્યન્તં ત્રાસિતો વ્યાકુલિતશ્ચ તેભ્યઃ કથયામાસ,

XXXIV નિઘનકાલવત્ પ્રાણો મેડતીવ દઃખમેતિ, યૂયં જાગ્રતોત્ર સ્થાને તિષ્ઠતા।

XXXV તતઃ સ કિઞ્ચિદ્દૂરં ગત્વા ભૂમાવધોમુખઃ પતિત્વા પ્રાર્થિતવાનેતત્, યદિ ભવિતું શક્યં તર્હિ દુઃખસમયોયં મત્તો દૂરીભવતુ।

XXXVI અપરમુદિતવાન્ હે પિત ર્હ પિતઃ સર્વે ત્વયા સાઘ્યં, તતો હેતોરિમં કંસં મત્તો દૂરીકુરુ, કિન્તુ તન્ મમેચ્છાતો ન તવેચ્છાતો ભવતુ।

XXXVII તતઃ પરં સ એત્ય તાન્ નિદ્રિતાન્ નિરીક્ષ્ય પિતરં પ્રોવાચ, શિમોન્ ત્વં કિં નિદ્રાસિ? ઘટિકામેકામ્ અપિ જાગરિતું ન શક્નોષિ?

XXXVIII પરીક્ષાયાં યથા ન પતથ તદર્થં સયેતનાઃ સન્તઃ પ્રાર્થયધ્વં; મન ઉદ્યુક્તમિતિ સત્યં કિન્તુ વપુરશક્તિકં।

XXXIX અથ સ પુનર્વ્રજિત્વા પૂર્વ્વવત્ પ્રાર્થયાઞ્ચકે।

XL પરાવૃત્યાગત્ય પુનરપિ તાન્ નિદ્રિતાન્ દદર્શ તદા તેષાં લોચનાનિ નિદ્રયા પૂર્ણાનિ, તસ્માત્તસ્મૈ કા કથા કથયિતવ્યા ત એતદ્ બોદ્ધું ન શેકુઃ।

XLI તતઃપરં તૃતીયવારં આગત્ય તેભ્યો ડકથયદ્ ઇદાનીમપિ શયિત્વા વિશ્રામ્યથ? યથેષ્ટં જાતં, સમયશ્ચોપસ્થિતઃ પશ્યત માનવતનયઃ પાપિલોકાનાં પાણિષુ સમર્પ્યતે।

XLII ઉત્તિષ્ઠત, વયં વ્રજામો યો જનો માં પરપાણિષુ સમર્પયિષ્યતે પશ્યત સ સમીપમાયાતઃ।

XLIII ઇમાં કથાં કથયતિ સ, એતર્હિદ્વાદશાનામેકો ચિહ્નદા નામા શિષ્યઃ પ્રધાનયાજકાનામ્ ઉપાધ્યાયાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સન્નિધેઃ ખજ્જલગુડધારિણો બહુલોકાન્ ગૃહીત્વા તસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતવાન્

XLIV અપરઞ્ચાસૌ પરપાણિષુ સમર્પયિતા પૂર્વમિતિ સફ્લેતં કૃતવાન્ યમહં યુષ્મિષ્યામિ સ એવાસૌ તમેવ ધૃત્વા સાવધાનં નયતા

XLV અતો હેતોઃ સ આગત્યૈવ યોશોઃ સવિધં ગત્વા હે ગુરો હે ગુરો, ઇત્યુક્ત્વા તં યુયુષ્મા

XLVI તદા તે તદુપરિ પાણીનર્પયિત્વા તં દધ્નુઃ।

XLVII તતસ્તસ્ય પાર્શ્વસ્થાનાં લોકાનામેકઃ ખજ્જં નિષ્કોષયન્ મહાયાજકસ્ય દાસમેકં પ્રહૃત્ય તસ્ય કર્ણં ચિચ્છેદ

XLVIII પશ્ચાદ્ યીશુસ્તાન્ વ્યાજહાર ખજ્જાન્ લગુડાંશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં યૌરં ધર્ત્તા સમાયાતાઃ?

XLIX મધ્યેમન્દિરં સમુપદિશન્ પ્રત્યહં યુષ્માભિઃ સહ સ્થિતવાનતહં, તસ્મિન્ કાલે યૂયં માં નાદીઘરત, કિન્ત્વનેન શાસ્ત્રીયં વચનં સેધનીયાં

L તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં પરિત્યજ્ય પલાયાઞ્ચક્રિરે

LI અથૈકો યુવા માનવો નગ્નકાયે વસ્ત્રમેકં નિધાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વ્રજન્ યુવલોકૈ ધૃતો

LII વસ્ત્રં વિહાય નગ્નઃ પલાયાઞ્ચક્રે

LIII અપરઞ્ચ યસ્મિન્ સ્થાને પ્રધાનયાજકા ઉપાધ્યાયાઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચ મહાયાજકેન સહ સદસિ સ્થિતાસ્તસ્મિન્ સ્થાને મહાયાજકસ્ય સમીપં યીશું નિન્યુઃ।

LIV પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ ઇત્વા મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાં પ્રવિશ્ય કિહ્નૈઃ સહોપવિશ્ય વહ્નિતાપં જગ્રાહ।

LV તદાર્નીં પ્રધાનયાજકા મન્ત્રિણશ્ચ યીશું ઘાતયિતું તત્પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષિણો મૃગયાઞ્ચક્રિરે, કિન્તુ ન પ્રાપ્તાઃ।

LVI અનેકૈસ્તદ્ધિરુદ્ધં મૃષાસાક્ષ્યે દત્તેપિ તેષાં વાક્યાનિ ન સમગચ્છન્તા

LVII સર્વશેષે કિયન્ત ઉત્થાય તસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન મૃષાસાક્ષ્યં દત્ત્વા કથયામાસુઃ,

LVIII ઇદં કરકૃતમન્દિરં વિનાશ્ય દિનત્રયમધ્યે પુનરપરમ્ અકરકૃતં મન્દિરં નિર્માસ્યામિ, ઇતિ વાક્યમ્ અસ્ય મુખાત્ શ્રુતમસ્માભિરિતિ।

LIX કિન્તુ તત્રાપિ તેષાં સાક્ષ્યકથા ન સજ્ઞાતાઃ।

LX અથ મહાયાજકો મધ્યેસભમ્ ઉત્થાય યીશું વ્યાજહાર, એતે જનાસ્ત્વયિ યત્ સાક્ષ્યમદુઃ ત્વમેતસ્ય કિમપ્યુત્તરં કિં ન દાસ્યસિ?

LXI કિન્તુ સ કિમપ્યુત્તરં ન દત્વા મૌનીભૂય તસ્યૌ; તતો મહાયાજકઃ પુનરપિ તં પૃષ્ટાવાન્ ત્વં સચ્ચિદાનન્દસ્ય તનયો ડભિષિક્તસ્ત્રતા?

LXII તદા યીશુસ્તં પ્રોવાય ભવામ્યહમ્ યૂયઞ્ચ સર્વ્વશક્તિમતો દક્ષીણપાર્શ્વે સમુપવિશન્તં મેઘ મારુહ્ય સમાયાન્તઞ્ચ મનુષ્યપુત્રં સન્દ્રક્ષ્યથા।

LXIII તદા મહાયાજકઃ સ્વં વમનં છિત્વા વ્યાવહરત્

LXIV કિમસ્માકં સાક્ષિભિઃ પ્રયોજનમ્? ઈશ્વરનિન્દાવાક્યં યુષ્માભિરશ્રાવિ કિં વિચારયથ? તદાનીં સર્વ્વે જગદુરયં નિઘનદણ્ડમર્હતિ।

LXV તતઃ કશ્ચિત્ કશ્ચિત્ તદ્વપુષિ નિષ્ઠીવં નિચિક્ષેપ તથા તન્મુખમાચ્છાદ્ય યપેટેન હત્વા ગદિતવાન્ ગણયિત્વા વદ, અનુચરાશ્ચ યપેટૈસ્તમાજઘ્નુઃ

LXVI તતઃ પરં પિતરેડટ્ટાલિકાઘઃકોષ્ઠે તિષ્ઠતિ મહાયાજકસ્યૈકા દાસી સમેત્ય

LXVII તં વિહ્લિતાપં ગૃહ્ણન્તં વિલોક્ય તં સુનિરીક્ષ્ય બભાષે ત્વમપિ નાસરતીયયીશોઃ સક્ષિનામ્ એકો જન આસીઃ।

LXVIII કિન્તુ સોપહ્ણત્ય જગાદ તમહં ન વદ્મિ ત્વં યત્ કથયમિ તદધ્યહં ન બુદ્ધ્યો તદાનીં પિતરે યત્વરં ગતવતિ કુક્કુટો રુરાવા

LXIX અથાન્યા દાસી પિતરં દૃષ્ટ્વા સમીપસ્થાન્ જનાન્ જગાદ અયં તેષામેકો જનઃ।

LXX તતઃ સ દ્વિતીયવારમ્ અપહ્ણતવાન્ પશ્ચાત્ તત્રસ્થા લોકાઃ પિતરં પ્રોયુસ્ત્વમવશ્યં તેષામેકો જનઃ યતસ્ત્વં ગાલીલીયો નર ઇતિ તવોચ્ચારણં પ્રકાશયતિ।

LXXI તદા સ શપથાભિશાપૌ કૃત્વા પ્રોવાય યૂયં કથાં કથયથ તં નરં ન જાનેડહં।

LXXXII તદાનીં દ્વિતીયવારં કુક્કુટો ડરાવીત્ કુક્કુટસ્ય દ્વિતીયરવાત્ પૂર્વ્વં ત્વં માં વારત્રયમ્ અપહ્નોષ્યસિ, ઇતિ યદ્વાક્યં યીશુના સમુદિતં તત્ તદા સંસ્મૃત્ય પિતરો રોદિતુમ્ આરભતા

XV

I અથ પ્રભાતે સતિ પ્રધાનયાજકાઃ પ્રાઞ્ચ ઉપાધ્યાયાઃ સર્વ્વે મન્ત્રિણાશ્ચ સભાં કૃત્વા યીશુઁ બન્ધયિત્વ પીલાતાપ્યસ્ય દેશાધિપતેઃ સવિધં નીત્વા સમર્પયામાસુઃ।

II તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નુદીયલોકાનાં રાજા? તતઃ સ પ્રત્યુક્તવાન્ સત્યં વદસિ।

III અપરં પ્રધાનયાજકાસ્તસ્ય બહુષુ વાક્યેષુ દોષમારોપયાઞ્ચકુઃ કિન્તુ સ કિમપિ ન પ્રત્યુવાચ।

IV તદાનીં પીલાતસ્તં પુનઃ પપ્રચ્છ ત્વં કિં નોત્તરયસિ? પશ્યૈતે ત્વદ્ધિરુદ્ધં કતિષુ સાધ્યેષુ સાક્ષં દદતિ।

V કન્તુ યીશુસ્તદાપિ નોત્તરં દદૌ તતઃ પીલાત આશ્ચર્યં જગામા

VI અપરઞ્ચ કારાબદ્ધે કસ્તિન્શ્રિત્ જને તન્મહોત્સવકાલે લોકૈ યાયિતે દેશાધિપતિસ્તં મોચયતિ।

VII યે ચ પૂર્વ્વમુપપ્લવમકાર્ષુરુપપ્લવે વધમપિ કૃતવન્તસ્તેષાં મધ્યે તદાનોં બરબ્બાનામક એકો બદ્ધ આસીત્।

VIII અતો હેતોઃ પૂર્વાપરીયાં રીતિકથાં કથયિત્વા લોકા ઉચ્ચૈરુવન્તઃ પીલાતસ્ય સમક્ષં નિવેદયામાસુઃ।

IX તદા પીલાતસ્તાનાયખ્યૌ તર્હિ કિં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાનં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?

X યતઃ પ્રધાનયાજકા ઈર્ષ્યાત એવ યીશું સમાર્પયન્નિતિ સ વિવેદ।

XI કિન્તુ યથા બરબ્બાં મોચયતિ તથા પ્રાર્થયિતું પ્રધાનયાજકા લોકાન્ પ્રવર્તયામાસુઃ।

XII અથ પીલાતઃ પુનઃ પૃષ્ટવાન્ તર્હિ યં ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વદથ તસ્ય કિં કરિષ્યામિ યુષ્માભિઃ કિમિષ્યતે?

XIII તદા તે પુનરપિ પ્રોચ્ચૈઃ પ્રોચુસ્તં કુશે વેઘયા

XIV તસ્માત્ પીલાતઃ કથિતવાન્ કુતઃ? સ કિં કુકર્મ્મ કૃતવાન્? કિન્તુ તે પુનશ્ચ રુવન્તો વ્યાજહુસ્તં કુશે વેધયા

XV તદા પીલાતઃ સર્વાલ્લોકાન્ તોષયિતુમિચ્છન્ બરબ્બાં મોચયિત્વા યીશું કશાભિઃ પ્રહૃત્ય કુશે વેહ્લું તં સમર્પયામ્બભૂવા

XVI અનન્તરં સૈન્યગણોડટ્ટાલિકામ્ અર્થાદ્ અધિપતે ગૃહં યીશું નીત્વા સેનાનિવહં સમાહુયત્

XVII પશ્ચાત્ તે તં ધૂમલવર્ણવસ્ત્રં પરિધાપ્ય કાણ્ટકમુકુટં રચયિત્વા શિરસિ સમારોપ્ય

XVIII હે ચિહ્નદીયાનાં રાજન્ નમસ્કાર ઇત્યુક્ત્વા તં નમસ્કર્તામારેભિરે

XIX તસ્યોત્તમાઙ્ગે વેત્રાઘાતં ચક્રુસ્તદ્રાત્રે નિષ્ઠીવશ્ચ નિચિક્ષિપુઃ, તથા તસ્ય સમ્મુખે જાનુપાતં પ્રણોમુઃ

XX ઇત્યમુપહસ્ય ધૂમ્રવર્ણવસ્ત્રમ્ ઉત્તાર્ય તસ્ય વસ્ત્રં તં પર્યધાપયન્ કુશે વેહ્લું બહિર્નિન્યુશ્ચા

XXI તતઃ પરં સેકન્દરસ્ય રુફસ્ય ચ પિતા શિમોન્નામા કુરીણીયલોક એકઃ કુતશ્ચિદ્ ગ્રામાદેત્ય પથિ યાતિ તં તે યીશોઃ કુશં વોહ્લું બલાદ્ દધ્નુઃ

XXII અથ ગુલ્ગલ્તા અર્થાત્ શિરઃકપાલનામકં સ્થાનં યીશુમાનીય

XXIII તે ગન્ધરસમિશ્રિતં દ્રાક્ષારસં પાતું તસ્મૈ દદુઃ કિન્તુ સ ન જગ્રાહા

XXIV તસ્મિન્ કુશે વિહ્લે સતિ તેષામેકૈકશઃ કિં પ્રાપ્સ્યતીતિ નિર્ણયાય

XXV તસ્ય પરિધેયાનાં વિભાગાર્થં ગુટિકાપાતં ચક્રુઃ

XXVI અપરમ્ એષ ચિહ્નદીયાનાં રાજેતિ લિખિતં દોષપત્રં તસ્ય શિરોર્દ્ધવમ્ આરોપયાશ્ચક્રુઃ

XXVII તસ્ય વામદક્ષિણયો દ્વૌ ચૌરૌ કુશયો વિવિધાતો

XXVIII તેનૈવ "અપરાધિજનૈઃ સાર્દ્ધં સ ગણિતો ભવિષ્યતિ," ઇતિ શાસ્ત્રોક્તં વચનં સિદ્ધમભૂતા

XXIX અનન્તરં માર્ગે યે યે લોકા ગમનાગમને ચક્રુસ્તે સર્વ એવ શિરાંસ્યાન્દોલ્ય નિન્દન્તો જગદુઃ, રે મન્દિરનાશક રે દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માયક,

XXX અધુનાત્માનમ્ અવિત્વા કુશાદવરોહા

XXXI કિંચ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદ્દત્ તિરસ્કૃત્ય પરસ્પરં
યયક્ષિરે એષ પરનાવત્ કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ।

XXXII યદીસ્રાયેલો રાજાભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હ્યધુનેન
કુશાદવરોહતુ વયં તદ્ દૃષ્ટ્વા વિશ્વસિષ્યામઃ; કિંચ યૌ લોકૌ તેન
સાર્દ્ધં કુશે ડવિધ્યેતાં તાવપિ તં નિર્ભર્ત્સયામાસતુઃ।

XXXIII અથ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વો દેશઃ
સાન્ધકારોભૂત્।

XXXIV તતસ્તૃતીયપ્રહરે યીશુરુચ્યૈરવદત્ એલી એલી લામા
શિવક્તની અર્થાદ્ "હે મદીશ મદીશ ત્વં પર્યત્યાક્ષીઃ કુતો હિ માં?"

XXXV તદા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિત્ તદ્વાક્યં નિશમ્યાયખ્યુઃ પશ્યૈષ
એલિયમ્ આહૂયતિ।

XXXVI તત એકો જનો ધાવિત્વાગત્ય સ્પન્ને ડમ્લરસં પૂરયિત્વા તં
નડાગ્રે નિધાય પાતું તસ્મૈ દત્વાવદત્ તિષ્ઠ એલિય એનમવરોહયિતુમ્
એતિ ન વેતિ પશ્યામિ।

XXXVII અથ યીશુરુચ્યૈઃ સમાહૂય પ્રાણાન્ જહૌ।

XXXVIII તદા મન્દિરસ્ય જવનિકોદ્દૈવાદધઃચ્યન્તા વિદીર્ણા
દ્વિખણ્ડાભૂત્।

XXXIX કિંચ ઇત્યમુચ્યૈરાહૂય પ્રાણાન્ ત્યજન્તં તં દૃષ્ટ્વા તદ્રક્ષણાય
નિયુક્તો યઃ સેનાપતિરાસીત્ સોવદત્ નરોયમ્ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ સત્યમ્।

XL તદાનીં મગ્દલીની મરિસમ્ કનિષ્ઠયાકૂબો યોસેશ્ચ માતાન્યમરિયમ્
શાલોમી ય યાઃ સ્ત્રિયો

XLI ગાલીલ્પ્રદેશે યીશું સેવિત્વા તદનુગામિન્યો જાતા ઇમાસ્તદન્યાશ્ચ
યા અનેકા નાર્યો યીશુના સાર્દ્ધં ચિરૂશાલમમાયાતાસ્તાશ્ચ દૂરાત્ તાનિ
દદ્શુઃ।

XLII અથાસાદનદિનસ્યાર્થાદ્ વિશ્રામવારાત્ પૂર્વદિનસ્ય સાયંકાલ
આગત

XLIII ઈશ્વરરાજ્યાપેક્ષરિમથીયયૂષ્કનામા માન્યમન્ત્રી સમેત્ય
પીલાતસવિદં નિર્ભયો ગત્વા યીશોર્દેહં યયાયો

XLIV કિન્તુ સ ઇદાનીં મૃતઃ પીલાત ઇત્યસમ્ભવં મત્વા
શતસેનાપતિમાહૂય સ કદા મૃત ઇતિ પપ્રચ્છા

XLV शतसेमनापतिमुभात् तज्ज्ञात्वा यूषङ्के यीशोर्दंडं ददौ।

XLVI पश्चात् स सूक्ष्मं वासः क्रीत्वा यीशोः कायमवरोह्य तेन वाससा वेष्टायित्वा गिरौ भातश्मशाने स्थापितवान् पाषाणं लोठयित्वा द्वारि निदधे।

XLVII किन्तु यत्र सोस्थाप्यत तत मगदलीनी मरियम् योसिमातृमरियम् य ददृशतः।

XVI

I अथ विश्रामवारे गते मगदलीनी मरियम् याकूबमाता मरियम् शालोमी येमास्तं मर्दयितुं सुगन्धिद्रव्याणि क्रीत्वा

II सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे सूर्योदयकाले श्मशानमुपगताः।

III किन्तु श्मशानद्वारपाषाणोऽतिबृहन् तं कोऽपसारयिष्यतीति ताः परस्परं गदन्ति।

IV अेतर्हि निरीक्ष्य पाषाणो द्वारो ऽपसारित एति ददृशुः।

V पश्चात्ताः श्मशानं प्रविश्य शुक्लवर्णदीर्घपरिच्छेदावृतमेकं युवानं श्मशानदक्षिणार्धे उपविष्टं दृष्ट्वा यमय्यङ्कुः।

VI सोऽवदत्, माभैष्ट यूयं कुशे ङतं नासरतीययीशुं गवेषयथ सोत्र नास्ति श्मशानाद्दुदस्थात्; तै र्यत्र स स्थापितः स्थानं तर्दिदं पश्यता।

VII किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमग्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय य वार्त्ताभिमां कथयता।

VIII ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्वा पलायन्त भयात् कमपि किमपि नावदंश्वा।

IX अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्दुत्थाय यस्याः सप्तभूतास्त्याजितास्तस्यै मगदलीनीमरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ।

X ततः सा गत्वा शोकरोदनकृत्योऽनुगतलोकेभ्यस्तां वार्त्तां कथयामासा।

XI किन्तु यीशुः पुनर्ज्वन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन्।

XII पश्चात् तेषां द्वयोर्ग्रामियानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ।

XIII तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चक्रतुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन्।

XIV शेषत एकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां कथायामविश्वासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां हेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान्।

XV अथ तानायुष्यौ यूयं सर्व्वजगद् गत्वा सर्व्वजनान् प्रति सुसंवाहं प्रयारयत।

XVI तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य मञ्जिष्ठतो भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स दण्डयिष्यते।

XVII किञ्च ये प्रत्येच्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्य्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वद्विष्यन्ति।

XVIII अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणनाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षतिर्न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति या

XIX अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविशे।

XX ततस्ते प्रस्थाय सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रयारयितुमारेभिरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावतीं यकारां धति।

**Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script**

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01